

N á v r h

ZÁKON

ze dne

**o mezinárodním právu soukromém a o změně některých dalších souvisejících zákonů
(zákon o mezinárodním právu soukromém)**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

MEZINÁRODNÍ PRÁVO SOUKROMÉ

Hlava I

Obecná ustanovení

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon stanoví ve vztazích s mezinárodním prvkem:

- a) právním řádem kterého státu se řídí soukromoprávní poměry včetně používání jiných předpisů než určeného rozhodného práva,
- b) právní postavení cizinců v soukromoprávních poměrech,
- c) postup soudů a jiných orgánů při úpravě těchto poměrů a rozhodování o nich včetně postupu v řízení, jestliže je mezinárodní prvek jen v řízení samotném,
- d) právní pomoc ve styku s cizinou,
- e) uznávání a výkon cizích rozhodnutí,
- f) některá ustanovení o úpadkovém řízení,
- g) některá ustanovení o rozhodčím řízení včetně uznání a výkonu cizích rozhodčích nálezů.

§ 2

Mezinárodní smlouvy

Ustanovení tohoto zákona se použije, nestanoví-li něco jiného mezinárodní smlouva, k jejíž ratifikaci dal Parlament souhlas a která byla vyhlášena ve Sbírce zákonů nebo ve Sbírce mezinárodních smluv, jíž je Česká republika vázána (dále jen „mezinárodní smlouva“).

§ 3

Právní předpisy Evropských společenství

Tento zákon se použije, nestanoví-li právo Evropských společenství něco jiného.

§ 4

Obcházení zákona

K jednání záměrně směřujícímu k vytváření nebo předstírání skutečností v úmyslu, aby se těch ustanovení zákona, od nichž se nelze odchýlit ujednáním stran, použilo jinak, než kdyby k takovému jednání nedošlo, jakož i k takovým skutečnostem se nepřihlíží.

§ 5

Nutně použitelné předpisy

Ustanovení tohoto zákona nebrání použití těch ustanovení českého právního řádu, jichž je nutné v mezích jejich předmětu úpravy použít vždy bez ohledu na to, kterým právním řádem se řídí práva a povinnosti, v nichž se projeví účinky jejich použití.

§ 6

Výhrada veřejného pořádku a dobrých mravů

Ustanovení zahraničního práva, jehož se má použít podle ustanovení tohoto zákona, nelze použít, jestliže by se účinky tohoto použití přičily veřejnému pořádku nebo dobrým mravům. Ze stejných důvodů nelze uznat cizí rozhodnutí, cizí rozhodčí nález nebo právní vztah nebo skutečnost vzniklé v cizině nebo podle zahraničního práva nebo provést procesní úkon k dožádání z ciziny.

Hlava II

Obecná ustanovení mezinárodního práva procesního

Díl 1

Pravomoc

§ 7

Pravomoc českých soudů

Pravomoc českých soudů je dána, jestliže je podle procesních předpisů pro řízení místně příslušný soud na území České republiky, pokud z ustanovení tohoto zákona nebo zvláštního právního předpisu nevyplývá něco jiného.

§ 8

Vynětí z pravomoci českých soudů

(1) Z pravomoci českých soudů jsou vyňaty cizí státy, pokud jde o řízení vyplývající z jejich jednání a úkonů učiněných při výkonu jejich státních, vládních a jiných vrchnostenských pravomocí a funkcí, včetně jejich majetku, který je k takovému výkonu používán nebo určen.

(2) Na jiná jednání, úkony nebo případy, a to v rozsahu, v němž podle mezinárodního práva anebo mezinárodní smlouvy lze proti cizímu státu uplatňovat práva u soudů jiného státu, se vynětí z pravomoci českých soudů nevztahuje.

(3) Pravomoci českých soudů nejsou podrobeny osoby a organizace, jež podle mezinárodních smluv nebo jiných pravidel mezinárodního práva nebo českých zvláštních právních předpisů požívají v České republice imunity.

(4) Ustanovení odstavců 1 a 3 platí i ohledně doručování písemností, předvolávání uvedených osob za svědky, výkonu rozhodnutí nebo jiných procesních úkonů.

(5) Pravomoc českých soudů je však dána, jestliže:

- a) předmětem řízení je nemovitá věc cizích států, osob nebo organizací uvedených v odstavci 3, který je v České republice, nebo jejich práva na takových nemovitých věcech patřících jiným osobám, jakož i práva z poměru nájemního k takovým věcem, pokud není předmětem řízení placení nájemného;
- b) předmětem řízení je dědictví, v němž cizí státy, osoby nebo organizace uvedené v odstavci 3 vystupují mimo rámec svých úředních funkcí;
- c) předmět řízení se týká výkonu povolání nebo obchodní činnosti, které osoby a organizace uvedené v odstavci 3 provádějí mimo rámec svých úředních funkcí;
- d) cizí stát, osoby nebo organizace uvedené v odstavci 3 se dobrovolně podrobí jejich pravomoci; takovým dobrovolným podrobením je i podání návrhu na zahájení řízení cizím státem, osobou nebo organizací uvedenou v odstavci 3 u českého soudu, a to i pro řízení o vzájemném návrhu odpůrce vycházejícím z téhož právního vztahu.

(6) Doručení písemností v případech uvedených v odstavci 5 zprostředkuje Ministerstvo zahraničních věcí. Nelze-li takto doručit, ustanoví soud opatrovníka pro přijímání písemností, popřípadě k obhájení práv.

Díl 2

Ustanovení o řízení

§ 9

Základní ustanovení

(1) České soudy postupují v řízení podle českých procesních předpisů, přičemž všichni účastníci mají rovné postavení při uplatňování svých práv.

(2) Zahájení řízení v cizině nebrání zahájení řízení o téže věci mezi týmiž účastníky u českého soudu .

Postavení cizích osob v řízení

§ 10

(1) Způsobilost cizince být účastníkem řízení a jeho procesní způsobilost se řídí právním řádem státu, jehož je příslušníkem. K jeho procesní způsobilosti však stačí, má-li ji podle českého práva.

(2) Způsobilost jiných než fyzických cizích osob být účastníkem řízení a jejich procesní způsobilost se řídí podle právního řádu, podle něhož taková osoba vznikla. K procesní způsobilosti však stačí, je-li dána podle českého práva.

§ 11

Cizinci mají za stejných podmínek jako čeští občané a české právnické osoby nárok na osvobození od soudních poplatků a záloh a na ustanovení bezplatného zástupce k ochraně

svých zájmů, je-li zaručena vzájemnost. Podmínka zaručení vzájemnosti neplatí pro příslušníky členských států Evropské unie.

§ 12

(1) Cizinci, který se domáhá rozhodnutí o majetkovém právu, uloží soud na návrh odpůrce, aby složil jistotu určenou soudem za náklady řízení s tím, že nesložil-li jistotu do stanovené lhůty, nebude proti vůli odpůrce v řízení pokračovat a řízení zastaví.

(2) Jistotu nelze uložit, jestliže:

- a) návrh na její složení byl podán teprve, když odpůrce ve věci již jednal nebo vykonal procesní úkon, ačkoliv již věděl, že navrhovatel není českým občanem nebo českou právnickou osobou nebo že pozbyl českého občanství nebo přestal být českou právnickou osobou;
- b) ve státě, jehož je navrhovatel příslušníkem, se v podobných případech od českého občana nebo české právnické osoby jistota nežadá;
- c) navrhovatel má v České republice nemovitou věc v ceně dostačující k úhradě nákladů, které odpůrci v řízení vzniknou;
- d) návrh na zahájení řízení je vyřizován platebním rozkazem;
- e) navrhovatel je osvobozen od soudních poplatků a záloh.

(3) Složení jistoty nelze uložit příslušníkům členských států Evropské unie.

Cizí veřejné listiny

§ 13

Listiny vydané soudy a úřady v cizině, které platí v místě, kde byly vydány, za listiny veřejné, mají důkazní moc veřejných listin také v České republice, jestliže jsou opatřeny předepsanými ověřeními.

Zjišťování vzájemnosti

§ 14

Ministerstva spravedlnosti poskytne soudu na jeho žádost sdělení o vzájemnosti ze strany cizího státu.

Díl 3

Uznání a výkon cizích rozhodnutí

§ 15

Rozhodnutí soudů a úřadů cizího státu o právech a povinnostech, o nichž by podle jejich povahy rozhodovaly v České republice soudy, stejně jako cizí soudní smíry a cizí notářské listiny v těchto věcech (dále jen "cizí rozhodnutí") mají v České republice účinnost, jestliže nabyly podle potvrzení příslušného cizího orgánu právní moci a byla-li uznána českými orgány.

§ 16

(1) Pokud v dalších ustanoveních tohoto zákona není stanoveno něco jiného, lze pravomocná cizí rozhodnutí uznat, ledaže:

- a) věc náleží do výlučné pravomoci českých soudů nebo jestliže by řízení nemohlo být provedeno u žádného orgánu cizího státu, kdyby se ustanovení o příslušnosti českých soudů použilo na posouzení pravomoci cizího orgánu;
- b) o témže právním poměru bylo českým soudem vydáno pravomocné rozhodnutí nebo bylo-li v České republice již uznáno pravomocné rozhodnutí orgánu třetího státu;
- c) účastník řízení, vůči němuž má být rozhodnutí uznáno, byla odňata postupem cizího orgánu možnost řádně se účastnit řízení, zejména nebylo-li mu doručeno do vlastních rukou předvolání nebo návrh na zahájení řízení, nebo nebyl-li odpůrci návrh na zahájení řízení doručen do vlastních rukou;
- d) uznání by se přičilo veřejnému pořádku;
- e) není zaručena vzájemnost; vzájemnost se nevyžaduje, nesměruje-li cizí rozhodnutí proti českému občanu nebo české právnické osobě.

(2) K překážce uvedené v odstavci 1 písm. c) se přihlédne, jen jestliže se jí dovolá účastník řízení, vůči němuž má být cizí rozhodnutí uznáno. To platí i o překážce uvedené v odstavci 1 písm. b), ledaže je její existence orgánu rozhodujícímu o uznání jinak známa.

§ 17

(1) Uznání cizího rozhodnutí v majetkových věcech se nevyslovuje zvláštním výrokem. Cizí rozhodnutí je uznáno tím, že český orgán veřejné moci k němu přihlédne, jako by šlo o rozhodnutí českého orgánu veřejné moci.

(2) Cizí rozhodnutí v ostatních věcech se uznávají na základě zvláštního rozhodnutí, jestliže v dále není stanoveno, že se cizí rozhodnutí uznávají bez dalšího řízení. Vyslovit uznání je příslušný okresní soud, který je obecným soudem toho, kdo uznání navrhuje, jinak okresní soud, v jehož obvodu nastala nebo může nastat skutečnost, pro kterou má uznání význam, jestliže zákon nestanoví jinak. Návrh může podat vedle účastníků každý, kdo prokáže právní zájem. Soud o uznání rozhoduje rozsudkem; jednání nemusí nařizovat.

(3) Na základě cizího rozhodnutí o majetkových právech a povinnostech, které splňuje podmínky pro uznání podle tohoto zákona, lze nařídít výkon tohoto rozhodnutí rozhodnutím českého soudu, které je třeba vždy odůvodnit. Odůvodnit je také třeba rozhodnutí, kterým se na základě mezinárodní smlouvy nebo přímo použitelných právních předpisů Evropských společenství nařizuje výkon cizího rozhodnutí o jiných než majetkových právech.

§ 18

text dle odboru kompatibility Min. Spr.

Díl 4

Zvláštní ustanovení o uznání a výkonu některých cizích rozhodnutí

§ 19

Ustanovení tohoto dílu se použijí v řízeních o uznání a výkonu cizích rozhodnutí, v nichž se postupuje podle přímo použitelného právního předpisu Evropských společenství nebo mezinárodní smlouvy, které vyžadují prohlášení vykonatelnosti.

§ 20

Požádá-li strana podle přímo použitelného právního předpisu Evropských společenství nebo mezinárodní smlouvy, aby o uznání bylo rozhodnuto ve zvláštním řízení, rozhodne soud o uznání rozsudkem. Jednání nemusí nařizovat.

§ 21

(1) Současně s návrhem na prohlášení vykonatelnosti může být podán i návrh na nařízení výkonu rozhodnutí nebo exekuce podle zvláštního právního předpisu. V takovém případě rozhodne soud v jediném usnesení o obou návrzích samostatnými výroky, které musí být odůvodněny. Usnesení musí být odůvodněno, i když se rozhoduje jen o jednom z těchto návrhů.

(2) Postupoval-li soud podle odstavce 1 a je-li v přímo použitelném právním předpisu Evropských společenství nebo mezinárodní smlouvě stanovena lhůta pro podání opravného prostředku proti rozhodnutí o uznání anebo o prohlášení vykonatelnosti cizích rozhodnutí, která je delší než lhůta stanovená zvláštním právním předpisem pro podání opravného prostředku proti rozhodnutí nařizujícímu výkon rozhodnutí nebo exekuci, platí tato delší lhůta i pro podání opravného prostředku proti rozhodnutí nařizujícímu výkon rozhodnutí nebo exekuci.

(3) Zkoumá-li odvolací soud důvody, pro něž lze cizí rozhodnutí neuznat, a tyto důvody nemohl podle příslušných právních předpisů Evropských společenství nebo mezinárodní smlouvy zkoumat soud v prvním stupni, pak, svědčí-li tyto důvody pro neuznání cizího rozhodnutí, odvolací soud zruší rozhodnutí soudu prvního stupně a rozhodně o zamítnutí návrhu.

(4) Rozhodnutí nemůže nabýt právní moci ve výroku nařizujícím výkon rozhodnutí nebo exekuci dříve než ve výroku, kterým se rozhodnutí prohlašuje za vykonatelné.

Hlava III

Obecná ustanovení mezinárodního práva soukromého

§ 22

Kvalifikace

(1) Právní hodnocení (kvalifikace) určitého právního vztahu či otázky za účelem vyhledání použitelného kolizního ustanovení pro určení rozhodného práva se provádí podle českého práva.

(2) Má-li se při řešení určitého vztahu či otázky použít ve vzájemném úzkém spojení právních norem z více než jednoho právního řádu, je možné při vyčlenění těchto norem přihlídnout při jejich hodnocení prováděném podle pojetí českého práva také k funkci, kterou tyto normy plní v rámci svého právního řádu.

(3) Je-li hodnocení určitého vztahu či otázky za účelem vyhledání použitelného kolizního ustanovení pro určení rozhodného práva pro ně prováděno poté, co již bylo určeno rozhodné právo pro právní vztah, jehož součástí takový vztah či otázka jsou, provede se toto hodnocení v souladu s dříve určeným rozhodným právem pro uvedený základní právní vztah.

(4) Skutečnosti stanovené v kolizních ustanoveních tohoto zákona pro určení rozhodného práva (hraniční určovatelé) se hodnotí podle českého práva.

§ 23

Zpětný a další odkaz

(1) Jestliže ustanovení tohoto zákona přikazují použití zahraničního práva, jehož ustanovení odkazují zpět na české právo, použije se hmotněprávních ustanovení českého práva. Odkazují-li ustanovení zahraničního práva dále k právu dalšího cizího státu, použije se hmotněprávních ustanovení tohoto práva, jestliže se ho má použít podle jeho kolizních ustanovení, jinak se použije toho zahraničního práva, které se samo prohlašuje za použitelné; je-li takových právních řádů více, použije se hmotněprávních ustanovení toho z nich, jehož vztah je k posuzovanému poměru nejvýznamnější. Nelze-li takto určit žádné zahraniční právo, použije se hmotněprávních ustanovení českého práva.

(2) K zpětnému ani k dalšímu odkazu se nepřihlíží ve vztazích závazkového a pracovního práva.

(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 se nepoužije, stanoví-li zákon pro určité vztahy či otázky něco jiného.

§ 24

Předběžné otázky

(1) Při určení rozhodného práva pro předběžnou otázku se použije ustanovení tohoto zákona. Jestliže by pro předběžnou otázku nebyla dána pravomoc českých soudů, kdyby se o ní rozhodovalo samostatně, použije se pro určení rozhodného práva pro ni kolizního ustanovení práva, kterým se řídí základní otázka, jestliže se tato otázka řídí zahraničním právem.

(2) Jestliže bylo o předběžné otázce již dříve pravomocně rozhodnuto českým soudem nebo soudem nebo úřadem cizího státu, jehož rozhodnutí splňuje podmínky pro uznání podle tohoto zákona, přihlédne se k takovému rozhodnutí.

§ 25

Používání zahraničního práva

(1) Pokud z jiných ustanovení tohoto zákona nevyplývá něco jiného, je třeba zahraničního práva, jehož se má použít podle ustanovení tohoto zákona, používat i bez návrhu a tak, jak se ho používá na území, v němž toto právo platí. Použije se těch jeho ustanovení, kterých by se na území, v němž toto právo platí, pro rozhodnutí ve věci použilo bez ohledu na jejich systematické zařazení nebo jejich veřejnoprávní povahu, pokud nejsou v rozporu s nutně použitelnými předpisy českého práva, kterých se musí v mezích předmětu jejich úpravy vždy použít bez ohledu, kterým právem se řídí vztah, v němž se projeví jejich účinky.

(2) Pokud dále není stanoveno jinak, zahraniční právo, jehož se má použít podle ustanovení tohoto zákona, se zjišťuje z úřední povinnosti. Soud, popřípadě jiný orgán učiní k

jeho zjištění všechna potřebná opatření. Pokud mu obsah zahraničního práva není znám, může k jeho zjištění si vyžádat také sdělení od Ministerstva spravedlnosti, jehož vyjádření si může vyžádat i v případě pochybností při projednávání věcí upravených tímto zákonem.

(3) Má-li se použít právního řádu státu, který má více právních oblastí nebo různé úpravy pro určité skupiny osob, rozhodují o použití příslušných předpisů předpisy tohoto státu. Jde-li však o určení použitelného práva pro závazky ze smluv a má se použít právního řádu státu, který má více územních oblastí s vlastní právní úpravou závazků ze smluv, považuje se pro účely určení použitelného práva každá územní oblast za stát.

(4) Jestliže se nepodaří v rozumné době zahraniční právo zjistit, použije se českého práva.

§ 26

Nutně použitelné předpisy jiného zahraničního práva

(1) Předpisů práva cizího státu, kterého se nemá použít podle ustanovení tohoto zákona, kterých se však má podle práva takového cizího státu použít bez ohledu na to, kterým právem se řídí práva a povinnosti, v nichž se projeví účinky jejich použití, se může k návrhu účastníka použít, jestliže práva a povinnosti, v nichž se projeví účinky jejich použití, má k takovému cizímu státu dostatečně významný vztah a jestliže je to spravedlivé vzhledem k jejich povaze, účelu, nebo k důsledkům, jež by vyplynuly zejména pro účastníky z jejich použití nebo z jejich nepoužití. Účastník, který se takových předpisů dovolává, musí prokázat platnost a obsah těchto předpisů.

(2) dle textu Prof. Kučery dle Římské úmluvy (1980)

Právní postavení cizinců v soukromoprávních vztazích

§ 27

(1) Cizinci mají v oblasti svých osobních a majetkových práv, pokud tímto zákonem nebo zvláštním právním předpisem není stanoveno jinak, stejná práva a stejné povinnosti jako čeští občané a české právnické osoby.

(2) V případě, že cizí stát nakládá s českými občany a českými právnickými osobami jinak než se svými příslušníky, může Ministerstvo zahraničních věcí v dohodě s příslušnými českými orgány rozhodnout, že se ustanovení odstavce 1 nepoužije.

§ 28

Postavení zahraničních osob při podnikání v České republice, v oblasti pracovního práva, v oblasti práva autorského a práv průmyslových upravují zvláštní právní předpisy.

Dvojí a neurčité státní občanství

§ 29

(1) Je-li někdo v rozhodné době českým občanem a považuje-li ho za svého příslušníka také jiný stát, je rozhodné české státní občanství.

(2) Je-li někdo v rozhodné době zároveň příslušníkem několika cizích států, rozhoduje státní příslušnost nabytá naposled, pokud vzhledem k životním poměrům osoby nepřevažuje

výrazně její vztah k jinému cizímu státu, jehož je příslušníkem; v takovém případě rozhoduje státní příslušnost tohoto státu.

(3) Na toho, kdo v rozhodné době není příslušníkem žádného státu nebo jehož státní příslušnost nelze určit podle odstavce 2, je třeba hledět, jako by byl příslušníkem toho státu, na jehož území má v rozhodné době obvyklý pobyt, a nelze-li to zjistit, na jehož území se v rozhodné době zdržuje. Nelze-li to zjistit, je třeba pro účely tohoto zákona postupovat, jako by šlo o českého občana.

(4) Je-li někdo uprchlíkem, azylantem nebo bezdomovcem ve smyslu zvláštního právního předpisu nebo mezinárodní smlouvy, řídí se jeho osobní postavení, jde-li o uprchlíka nebo azylanta, právem země jeho původu, obvyklého pobytu, nebo nemá-li jej, pobytu, a jde-li o bezdomovce, právem státu, ve kterém má obvyklý pobyt.

Hlava IV

Ustanovení pro jednotlivé druhy soukromoprávních vztahů

Díl 1

Způsobilost k právům a k právním jednáním

§ 30

Fyzické osoby

(1) Způsobilost fyzické osoby k právům a k právním jednáním se řídí, nestanoví-li se v tomto zákoně něco jiného, právním řádem státu, jehož je příslušníkem.

(2) Nevyplývá-li z dalších ustanovení tohoto zákona něco jiného, stačí, jestliže fyzická osoba činící právní jednání je způsobilá k němu podle právního řádu platného v místě, v němž fyzická osoba právní jednání činí. Je-li uzavřena smlouva mezi osobami přítomnými v témže státě, může se fyzická osoba jinak způsobilá podle práva tohoto státu k uzavření smlouvy dovolat své nezpůsobilosti podle jiného práva, jen jestliže druhá smluvní strana věděla v době uzavření smlouvy o této nezpůsobilosti, nebo o ní nevěděla jen pro svou nedbalost.

(3) Úprava jména a příjmení fyzické osoby se řídí právním řádem státu, jehož je příslušníkem. Tato osoba se však může dovolat použití právního řádu státu, na jehož území má obvyklý pobyt.

(4) Pravomocná rozhodnutí cizího státu ve věci změny příjmení českého občana, ke kterým došlo za trvání manželství s cizincem v době,

- a) kdy měl český občan na území cizího státu obvyklý pobyt, jsou platná bez dalšího i na území České republiky,
- b) kdy neměl český občan na území cizího státu obvyklý pobyt, jsou platná i na území České republiky poté, co Ministerstvo vnitra uzná jejich platnost.

(5) Rozhodnutí o změně jména nebo příjmení českých občanů vydaná orgány cizího státu jsou platná i na území České republiky bez ohledu na ustanovení odstavce 4, stanoví-li tak mezinárodní smlouva.

§ 31

Právnícké osoby

(1) Právní způsobilost právnické osoby a jiné než fyzické osoby se řídí právním řádem, podle něhož vznikla. Tímto právním řádem se řídí i obchodní firma nebo název a vnitřní poměry takové osoby, vztahy mezi takovou osobou a jejími společníky nebo členy a vzájemné vztahy společníků nebo členů, ručení společníků nebo členů za závazky takové osoby a kdo za osobu jako její orgán jedná a její zánik.

(2) Pro vázanost takové osoby z běžných jednání stačí, je-li k nim způsobilá podle právního řádu platného v místě, v němž bylo takové jednání učiněno.

(3) Právnícká osoba se sídlem v České republice může být založena pouze podle českého práva.

Směnečná a šeková způsobilost

§ 32

(1) Způsobilost osoby zavazovat se směnečně nebo šekově se řídí právním řádem státu, jehož je příslušníkem. Prohlašuje-li toto právo za rozhodující právo jiného státu, použije se práva onoho jiného státu.

(2) Kdo není způsobilý zavazovat se směnečně nebo šekově podle práva uvedeného v odstavci 1, je přece platně zavázán, podepíše-li se na směnce nebo na šeku ve státě, podle jehož práva by byl způsobilý zavazovat se směnečně nebo šekově.

§ 33

(1) Koho lze označit za šekovníka, se řídí právním řádem státu, v němž je šek splatný.

(2) Je-li podle tohoto práva šek neplatný vzhledem k osobě šekovníkově, jsou přece platné závazky z podpisů, které byly na šek napsány ve státě, jehož právo nestanoví neplatnost z takového důvodu.

Omezení a zbavení způsobilosti k právním jednáním, opatrovnictví

§ 34

Pravomoc

(1) Ve věcech omezení a zbavení způsobilosti k právním jednáním, jakož i ve věcech opatrovnictví je ohledně českých občanů dána pravomoc českých soudů, i když mají obvyklý pobyt v cizině. Český soud se však může zdržet řízení, stačí-li k ochraně práv a zájmů českého občana opatření učiněná v cizině.

(2) Jde-li o cizince, který má obvyklý pobyt v České republice, omezí se český soud na opatření nutná k ochraně jeho práv a zpraví o tom orgán domovského státu. Kdyby orgán domovského státu cizince jeho poměry v přiměřené době neupravil, učiní tak český soud.

Použitelné právo

§ 35

Podmínky vzniku a zániku opatrovnictví a pro omezení a zbavení způsobilosti k právním jednáním se řídí právním řádem státu, jehož je opatrovanec příslušníkem. Opatrovnická péče se týká zásadně opatrovance a jeho majetku, necht' je tento majetek kdekoliv, pokud stát, v němž majetek je, přiznává této opatrovnické péči účinnost.

§ 36

Povinnost přijmout a zastávat opatrovnictví se řídí právním řádem státu, jehož je opatrovník příslušníkem.

§ 37

Právní poměry mezi opatrovníkem a opatrovancem se řídí právním řádem státu, v němž je opatrovnický soud nebo úřad.

§ 38

Pokud z ustanovení § 34 až 36 nevyplývá něco jiného, činí český soud opatření podle českého hmotného práva.

Uznání cizích rozhodnutí

§ 39

Pravomocná cizí rozhodnutí ve věcech omezení a zbavení způsobilosti k právním jednáním a ve věcech opatrovnictví cizince, která byla vydána soudy nebo úřady domovského státu cizince nebo státu, v němž cizinec má cizinec obvyklý pobyt, se uznávají bez dalšího řízení.

Prohlášení za mrtvého

§ 40

- (1) Prohlásit českého občana za mrtvého přísluší vždy jen českému soudu.
- (2) Cizinec může český soud prohlásit za mrtvého s právními následky pro osoby trvale žijící v České republice a pro jmění zde ležící.
- (3) Ve věcech prohlášení za mrtvého použije český soud vždy českého hmotného práva.

§ 41

Pravomocná cizí rozhodnutí ve věcech prohlášení za mrtvého cizince, která byla vydána soudy nebo úřady domovského státu cizince nebo státu, v němž cizinec naposled žil, se uznávají bez dalšího řízení.

Díl 2
Právní jednání

§ 42

PŘEF odst. 1 až 4 dle textu Min. Spr.

ALTERNATIVNĚ DOPL

(1) Existence a platnost smlouvy a jejích ustanovení i jiného právního jednání se řídí tímž právem, kterého by se podle tohoto zákona použilo, jestliže by smlouva nebo její ustanovení nebo jiné právní jednání byly platné. Tímž právem se řídí jejich účinky a právní vztah jimi založený a jeho zánik a následky neplatnosti, pokud není zákonem stanoveno nebo z povahy věci nevyplývá něco jiného.

(2) Práva, kterým se řídí smlouva, se tak použije zejména pro její výklad, plnění závazků z ní, důsledky jejího porušení včetně stanovení výše škody, jestliže toto stanovení je upraveno právními předpisy, způsoby zániku závazků včetně zániku závazku uplynutím doby, promlčení. Použije se také těch ustanovení tohoto práva, která při úpravě závazků ze smluv stanoví právní domněnky nebo stanoví důkazní břemeno.

(3) Pokud jde o způsoby plnění a opatření, jež je třeba učinit v případě vadného plnění, přihlíží se k právu státu, v kterém je místo plnění.

(4) Strana se může ohledně toho, že nesouhlasila, dovolat práva státu, v kterém má svůj obvyklý pobyt nebo sídlo, jestliže z okolností vyplývá, že by nebylo rozumné stanovit účinky chování této strany podle práva uvedeného v odstavci 1.

(5) Závaznost projevů a jednání stran směřujících k uzavření smlouvy, učiněných před tímto uzavřením, se posuzuje podle práva státu, v kterém má svůj obvyklý pobyt nebo sídlo strana, která projev nebo jednání činí. Pokud tak činí na území jiného státu, použije se práva tohoto státu.

§ 43

Forma

DOPL ALTERNATIVY dle textu Min. Spr.

(1) K zachování platnosti smlouvy uzavřené mezi osobami přítomnými v témže státě, pokud jde o formu, je nutné zachovat formu stanovenou právem, kterým se řídí smlouva sama, nebo právem státu, v kterém byla smlouva uzavřena.

(2) K platnosti smlouvy uzavřené mezi osobami přítomnými v různých státech, pokud jde o formu, je nutné zachovat formu stanovenou právem, kterým se řídí smlouva sama, nebo právem některého z těchto států.

(3) Jestliže je smlouva uzavírána zástupcem, přihlíží se pro použití ustanovení odstavců 1 a 2 ke státu, v kterém je přítomen zástupce v době, kdy jedná.

(4) Jednostranné právní jednání vztahující se ke smlouvě, která byla uzavřena nebo má být uzavřena, je co do formy platný, jestliže vyhovuje formě stanovené právem, kterým se podle tohoto zákona řídí nebo by se řídila smlouva sama, nebo právem státu, v kterém bylo toto jednání učiněno.

(5) Ustanovení odstavců 1 až 4 se nepoužije na smlouvy se spotřebiteli podle § 61 uzavřené za podmínek uvedených v § 61 odst. 2. Forma těchto smluv se řídí právem státu, v kterém má spotřebitel obvyklý pobyt.

(6) Pro formu smlouvy, jejímž předmětem je právo k nemovité věci nebo právo užívat nemovitou věc, se použije nutně použitelných ustanovení o formě stanovených právem státu, v kterém je nemovitá věc, jestliže se podle tohoto práva jich použije bez ohledu na to, v kterém státě se smlouva uzavírá, a na to, kterým právem se smlouva řídí. Ustanovení odstavců 1 až 4 tomu nebrání.

(7) Forma jiných jednostranných právních jednání, pokud není zákonem stanoveno něco jiného, se řídí buď právem, kterým se řídí právní jednání a právní vztah jím založený, nebo právem státu, v němž byl učiněn projev vůle, nebo právem státu, v němž má jednající svůj obvyklý pobyt nebo sídlo, nebo právem státu, jehož je jednající příslušníkem, nebo právem státu, v němž je nemovitá věc, které se právní jednání týká. Stanoví-li však právní řád, kterým se řídí, nebo má řídit právní vztah právním jednáním založený, nebo právní řád státu, v němž je nemovitá věc, které se právní jednání týká, zachování určité formy jako nezbytnou podmínku platnosti právního jednání, je nutné tuto formu zachovat.

§ 44

Forma směnečného a šekového prohlášení a protestu

(1) Forma směnečného prohlášení a forma šekového prohlášení se řídí právním řádem státu, v němž bylo prohlášení učiněno. Pro formu šekového prohlášení stačí zachovat formu, kterou stanoví právo platebního místa.

(2) Jestliže se však směnečné prohlášení a šekové prohlášení, které je podle ustanovení odstavce 1 neplatné, shoduje s právním řádem státu, v němž bylo učiněno pozdější směnečné prohlášení nebo pozdější šekové prohlášení, nemá vadnost formy prvního směnečného prohlášení nebo prvního šekového prohlášení vliv na platnost pozdějšího směnečného prohlášení nebo pozdějšího šekového prohlášení.

(3) Směnečné prohlášení a šekové prohlášení českého občana v cizině platí v České republice proti jiným českým občanům, vyhovuje-li požadavkům českého práva ohledně formy.

(4) Forma protestu a lhůty k protestu, jakož i forma ostatních úkonů, jichž je zapotřebí k uplatnění a k zachování směnečných práv a šekových práv, se řídí právním řádem státu, v němž je třeba učinit protest nebo jiný úkon.

Díl 3

Zastoupení

§ 45

(1) Pro zastoupení ze zákona nebo zastoupení na základě rozhodnutí soudu nebo jiného orgánu a jejich účinky se použije právního řádu, jehož součástí je ustanovení stanovící a upravující zastoupení ze zákona, nebo právního řádu státu, jehož soud nebo orgán učinil rozhodnutí, o které se zastoupení opírá. U běžných jednání pro účinky těchto zastoupení postačí, odpovídá-li to právnímu řádu platnému v místě, v němž bylo takové jednání učiněno.

(2) Právní jednání učiněné zmocněncem má účinky pro zastoupeného, jestliže to odpovídá právnímu řádu platnému v místě, v němž zmocněnec jednání učinil, nebo právnímu

řádu platnému v místě, v němž má zmocnitel své sídlo nebo obvyklý pobyt, nebo právnímu řádu platnému v místě, v němž má zmocněnec své sídlo nebo obvyklý pobyt, nebo právnímu řádu, kterým se řídí nebo má řídit právní vztah založený právním jednáním zmocněnce, nebo právnímu řádu platnému v místě, v němž je nemovitá věc, jestliže se právní jednání týká této nemovité věci.

(3) Pro zachování formy plné moci postačí, vyhovuje-li forma některému z právních řádů uvedených v odstavci 2 nebo právnímu řádu platnému v místě, v němž byla plná moc vystavena.

(4) Právní vztah mezi zmocněncem a třetí osobou, vzniklý v důsledku překročení zmocnění, a právní vztah mezi osobou jednající za jiného bez zmocnění a třetí osobou se řídí právním řádem platným v místě, v němž má zmocněnec nebo osoba jednající za jiného bez zmocnění své sídlo nebo obvyklý pobyt. Třetí osoba se však může dovolat použití právního řádu platného v místě, v němž k jednání zmocněnce nebo osoby jednající za jiného bez zmocnění došlo.

§ 46

Prokura a pověření činností při provozování obchodního závodu

Účinky jednání na základě prokury pro zastoupeného se řídí právním řádem státu, v němž má sídlo nebo obvyklý pobyt osoba, která prokuru udělila; účinky jednání na základě pověření činností při provozování obchodního závodu pro zastoupeného se řídí právním řádem státu, v němž má zastoupený obchodní závod, pobočku nebo provozovnu, při jejichž provozování dochází k činnosti pověřené osoby. Stačí však, nastanou-li tyto účinky podle právního řádu platného v místě, v němž prokurista nebo pověřená osoba právně jednali s třetí osobou, a týká-li se právní jednání nemovité věci, také podle právního řádu platného v místě, v němž je nemovitá věc.

Díl 4

Promlčení

§ 47

Promlčení práv se řídí tímž právním řádem jako příslušné právo, které je předmětem promlčení.

Díl 5

Rodinné právo

Oddíl 1

Vztahy mezi manžely

§ 48

Pravomoc ve věcech manželských

(1) Ve věcech manželských (řízení o rozvodu manželství, o neplatnosti manželství a o určení, zda manželství existuje či neexistuje je pravomoc českých soudů dána, jestliže

- a) oba manželé jsou českými občany,
- b) oba manželé mají v České republice obvyklý pobyt,

- c) oba manželé měli v České republice obvyklý pobyt, jestliže jeden z nich ještě má v České republice obvyklý pobyt,
- d) žalovaný má obvyklý pobyt v České republice,
- e) žalobce má obvyklý pobyt v České republice a druhý manžel se připojil k návrhu,
- f) žalobce má obvyklý pobyt v České republice a měl tento obvyklý pobyt nejméně po dobu jednoho roku bezprostředně před podáním žaloby, nebo
- g) žalobce má obvyklý pobyt v České republice a měl tento obvyklý pobyt nejméně po dobu šesti měsíců bezprostředně před podáním žaloby a je českým občanem.

(2) Pokud se nepoužije právního předpisu, jehož použití má přednost před použitím ustanovení českého práva a z něhož vyplývá něco jiného, stačí k založení pravomoci českých soudů ve věcech manželských, jestliže jeden z manželů je českým občanem.

(3) Soudu, u něhož probíhá řízení ve věcech uvedených v odstavci 1, přísluší také jednat o vzájemném návrhu v těchto věcech.

Použitelné právo

§ 49

(1) Způsobilost osoby uzavřít manželství, jakož i podmínky jeho platnosti se řídí právním řádem státu, jehož je tato osoba příslušníkem.

(2) Forma uzavření manželství se řídí právním řádem platným v místě, v němž se manželství uzavírá.

(3) Bez ohledu na ustanovení odstavců 1 a 2 se považuje za platné manželství, které je platným manželstvím podle právního řádu platného v místě, v němž bylo uzavřeno.

(4) Český občan může v cizině uzavřít manželství také před zastupitelským úřadem České republiky oprávněným k tomu zvláštním právním předpisem.

(5) Jestliže je život toho, kdo chce uzavřít manželství, přímo ohrožen, může v cizině přijmout prohlášení snoubenců i kapitán lodi plující pod vlajkou České republiky, kapitán letadla registrovaného v České republice a velitel vojenské jednotky České republiky v zahraničí.

§ 50

(1) Osobní vztahy manželů se řídí právním řádem státu, jehož jsou oba příslušníky. Jsou-li příslušníky různých států, řídí se tyto vztahy právním řádem státu, v němž mají oba manželé obvyklý pobyt, jinak českým právem.

(2) Majetkové vztahy manželů se řídí právním řádem státu, v němž oba manželé mají obvyklý pobyt bezprostředně po uzavření manželství; jinak právním řádem státu, jehož jsou oba manželé příslušníky v době uzavření manželství; jinak českým právem.

(3) Před uzavřením manželství nebo bezprostředně v souvislosti s jeho uzavřením mohou manželé dohodnout, že se jejich majetkové poměry budou řídit buď právním řádem státu, jehož jsou oba manželé příslušníky v době uzavření manželství, nebo právním řádem státu, jehož je jeden z manželů příslušníkem, nebo v němž má jeden z manželů obvyklý pobyt, nebo právním řádem státu, v němž je nemovitá věc, pokud jde o tuto nemovitou věc, nebo českým právem. O dohodě musí být pořízen notářský zápis nebo obdobná listina, jestliže se dohoda

uzavírá v cizině. Jinak se smluvená úprava manželského majetkového práva řídí právním řádem, který byl v době sjednání úpravy rozhodný pro majetkové vztahy manželů.

§ 51

(1) Rozvod manželství se řídí právním řádem státu, kterým se řídí osobní vztahy manželů v době zahájení řízení.

(2) Jestliže by bylo třeba podle odstavce 1 použít cizího právního řádu, který rozvod manželství nedovoluje anebo jej připouští jen za okolností mimořádně tíživých, použije se českého práva, jestliže manželé nebo alespoň jeden z nich má v České republice obvyklý pobyt delší dobu.

(3) Při prohlášení manželství za neplatné nebo při určení, zda manželství existuje či neexistuje, se způsobilost uzavřít manželství a forma jeho uzavření posuzují podle právních řádů rozhodných pro ně v době uzavření manželství.

(4) Vyživovací povinnost mezi rozvedenými manžely se řídí právním řádem, kterým se řídí rozvod, pokud manželé nezvolí jiný právní řád

Uznání cizích rozhodnutí v manželských věcech

§ 52

(1) Pravomocná cizí rozhodnutí ve věcech manželských, byl-li alespoň jedním z účastníků řízení český občan, se v České republice uznávají, nebrání-li tomu výlučná pravomoc českých soudů a ustanovení § 16 odst. 1 písm. b), c) a d), jen na základě zvláštního rozhodnutí.

(2) Vyslovit, že se uznává rozhodnutí uvedené v odstavci 1, přísluší jen Nejvyššímu soudu. Návrh může podat vedle účastníků každý, kdo prokáže právní zájem. Nejvyšší soud rozhoduje rozsudkem, jednání nemusí nařizovat.

(3) Rozhodnutí uvedené v odstavci 1 lze uznat jen tehdy, jestliže byl skutkový základ zjištěn způsobem vyhovujícím v podstatě příslušným ustanovením českého práva.

§ 53

(1) Byli-li všichni účastníci v rozhodné době příslušníky státu, o jehož rozhodnutí jde, mají pravomocná cizí rozhodnutí ve věcech manželských v České republice bez dalšího řízení stejné právní účinky jako pravomocná rozhodnutí českých soudů.

(2) Totéž platí o pravomocných rozhodnutích v těchto věcech orgánů jiných cizích států, uznávají-li se taková rozhodnutí v domovských státech všech účastníků cizinců.

Oddíl 2

Vztahy mezi rodiči a dětmi

§ 54

Pravomoc ve věcech určení a popření rodičovství

Návrh na určení a popření rodičovství lze podat u obecného soudu odpůrce v České republice; nemá-li zde odpůrce obecný soud, u obecného soudu navrhovatele. Pravomoc

českých soudů je dána i tehdy, nemá-li ani návrhvatel v České republice obecný soud, ale jeden z rodičů nebo dítě je českým občanem.

§ 55

Použitelné právo

(1) Určení a popření rodičovství se řídí právním řádem státu, jehož příslušnost nabylo dítě narozením. Jestliže je to v zájmu dítěte, použije se právního řádu státu, v němž měla matka dítěte obvyklý pobyt v době jeho početí.

(2) Má-li dítě v České republice obvyklý pobyt a je to v jeho zájmu, použije se pro určení a popření rodičovství českého práva.

(3) K platnosti uznání rodičovství postačí, stane-li se podle právního řádu státu, v němž k uznání došlo.

§ 56

Uznání cizích rozhodnutí ve věcech určení a popření rodičovství

(1) Pro uznání pravomocných cizích rozhodnutí ve věcech určení a popření rodičovství, jestliže byl alespoň jeden z účastníků řízení český občan, se použije ustanovení § 88 obdobně.

(2) Jestliže byli všichni účastníci v rozhodné době příslušníky státu, o jehož pravomocné rozhodnutí jde, nebo uznává-li se takové rozhodnutí orgánů jiných cizích států v domovských státech všech účastníků cizinců, použije se pro uznání pravomocných cizích rozhodnutí v těchto věcech ustanovení § 89 obdobně.

§ 57

Pravomoc ve věcech výživy, výchovy a péče o nezletilé

(1) Ve věcech výživy nezletilých je dána pravomoc českých soudů, jestliže nezletilý má obvyklý pobyt v České republice, a jestliže je českým občanem, i když má obvyklý pobyt v cizině. Totéž platí i ohledně jiných věcí týkajících se nezletilých, jestliže z ustanovení odstavce 2 nevyplývá něco jiného.

(2) Ve věcech výchovy nezletilých a v ostatních věcech rodičovských práv a povinností včetně opatření k ochraně osoby nebo majetku nezletilého jsou odchylky od ustanovení odstavce 1 a podmínky pro ně upraveny v Úmluvě o pravomoci orgánů, použitelném právu, uznávání, výkonu a spolupráci ve věcech rodičovské zodpovědnosti a opatření k ochraně dětí, sjednané v Haagu dne 19. října 1996, vyhlášené pod číslem 141/2001 Sb. m. s. (dále jen „Haagská úmluva o ochraně dětí“) a v nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. listopadu 2003, o soudní pravomoci a uznávání a výkonu rozsudků ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti, rušícím nařízením (ES) č. 1347/2000, Úřední věstník Evropské unie ze dne 23. prosince 2003, L 338/1. Tohoto nařízení se namísto Haagské úmluvy o ochraně dětí použije, jestliže nezletilý má svůj obvyklý pobyt v členském státě Evropské unie s výjimkou Dánska.

(3) Český konzulární orgán může převzít péči nad nezletilým českým občanem, který má obvyklý pobyt v cizině a ke kterému nikdo nevykonává rodičovská práva a povinnosti, a to v rozsahu pravomoci soudu, uznává-li takovou pravomoc stát, v němž má nezletilý obvyklý pobyt.

(4) Pravomoc českých soudů je dána také pro řízení o výživném proti osobě s obvyklým pobytem v České republice, proti níž je uplatňován nárok nezletilým cizincem s obvyklým pobytem v cizině, a pro řízení, v němž osoba s obvyklým pobytem v České republice navrhuje proti nezletilému cizinci s obvyklým pobytem v cizině zrušení nebo změnu rozhodnutí českého soudu.

(5) Jestliže se koná řízení o rozvodu manželství rodičů nezletilého cizince, který nemá obvyklý pobyt v České republice, avšak zdržuje se v ní, přísluší českým soudům upravit práva a povinnosti rodičů k nezletilému pro dobu po rozvodu, pokud se nezletilý bude zdržovat na území České republiky a pokud orgány příslušného cizího státu neučiní jiné opatření.

§ 58

Použitelné právo

(1) Vztahy mezi rodiči a dětmi ve věcech výživy se řídí právním řádem státu, v němž má dítě obvyklý pobyt. Jestliže je to však v zájmu dítěte, použije se právního řádu státu, jehož je dítě příslušníkem.

(2) V ostatních věcech rodičovských práv a povinností a opatření k ochraně osoby nebo jmění dítěte se použitelné právo určí podle článků 15 až 22 a 47 až 49 Haagské úmluvy o ochraně dětí.

(3) Práva jiných oprávněných osob se řídí právním řádem státu, v němž má obvyklý pobyt ten z rodičů, který nárok uplatňuje. Tato osoba se může dovolat použití právního řádu státu, jehož je příslušníkem.

§ 59

Uznání cizích rozhodnutí

Pravomocná cizí rozhodnutí ve věcech výchovy, výživy a péče o nezletilé a v jiných věcech jich se týkajících vydaná ve státě, jehož příslušníkem je dítě cizí státní příslušnosti nebo v němž má obvyklý pobyt a všichni účastníci jsou cizinci, se uznávají bez dalšího řízení. Jestliže se jimi ukládá majetkové plnění, může být takové rozhodnutí uznáno a vykonáno, jestliže tomu také nebrání překážky stanovené v ustanovení § 16 odst. 1 písm. b), c) a d).

Práva neprovdané matky

§ 60

(1) Nároky matky dítěte vůči jeho otci, za něhož není provdána, se řídí právním řádem státu, v němž má matka v době narození dítěte obvyklý pobyt. Matka se může dovolat použití právního řádu státu, jehož je příslušnicí v době narození dítěte.

(2) Jestliže matka dítěte, která je cizí státní příslušnicí, má v době narození dítěte obvyklý pobyt v České republice a otec dítěte je českým občanem, řídí se práva matky dítěte podle českého práva.

Oddíl 3
Osvojení

§ 61

Pravomoc ve věcech osvojení

(1) Rozhodovat ve věcech osvojení přísluší českým soudům, je-li osvojitel českým občanem. Jsou-li osvojitelé manželé, postačí, je-li českým občanem jeden z nich.

(2) Není-li osvojitel nebo ani jeden z manželů českým občanem, je pravomoc českých soudů dána:

- a) má-li zde osvojitel nebo alespoň jeden z osvojujících manželů pobyt a může-li být rozhodnutí soudu uznáno v domovském státě osvojitele nebo v domovských státech obou osvojujících manželů, nebo
- b) má-li osvojitel nebo alespoň jeden z osvojujících manželů v České republice pobyt delší dobu.

(3) Jestliže je dítě, o jehož osvojení jde, českým občanem a má na území České republiky obvyklý pobyt, přísluší rozhodovat o jeho osvojení výlučně jen českým soudům.

Použitelné právo

§ 62

(1) K osvojení je třeba splnit podmínky stanovené právním řádem státu, jehož příslušníkem je dítě, i státu, jehož příslušníkem je osvojitel.

(2) Mají-li osvojující manželé různou státní příslušnost, musí být splněny podmínky právních řádů obou manželů určených podle jejich státní příslušnosti a právního řádu státu, jehož příslušníkem je dítě.

(3) Jestliže by bylo třeba podle ustanovení odstavců 1 a 2 použít zahraničního právního řádu, který osvojení nedovoluje nebo je připouští jen za okolností mimořádně tíživých, použije se českého práva, jestliže osvojitel nebo alespoň jeden z osvojujících manželů nebo dítě mají v České republice obvyklý pobyt delší dobu.

§ 63

(1) Účinky osvojení se řídí právním řádem státu, jehož jsou příslušníky všichni účastníci v době osvojení, jinak právním řádem státu, v němž mají v době osvojení všichni účastníci obvyklý pobyt, jinak právním řádem státu, jehož příslušníkem je dítě.

(2) Pro vztahy mezi dítětem a osvojitelem, popřípadě osvojiteli ve věcech rodičovské zodpovědnosti, výchovy a výživy se použije právního řádu určeného podle ustanovení § 94 obdobně.

Uznání cizích rozhodnutí

§ 64

Pravomocná cizí rozhodnutí ve věcech osvojení, jestliže všichni účastníci cizinci byli v rozhodné době příslušníky státu, v němž bylo rozhodnutí vydáno, nebo takové rozhodnutí vydané v jiném cizím státě se uznává v domovských státech všech účastníků cizinců, se

uznávají bez dalšího řízení. To platí přiměřeně i pro osvojení v cizině, která se uskutečnila jinak než rozhodnutím.

Oddíl 4 **Poručenství a opatrovnictví nad nezletilými**

§ 65

Pravomoc

Pro pravomoc českých soudů ve věcech poručenství a opatrovnictví nad nezletilými platí obdobně ustanovení § 93 odst. 1 a 2.

§ 66

Použitelné právo

(1) Pro poručenství a opatrovnictví nad nezletilými se použije právního řádu státu, jehož soud nebo úřad o něm rozhoduje. Pokud to však ochrana osoby nebo majetku nezletilého vyžaduje, lze výjimečně použít nebo přihlídnout k právnímu řádu jiného státu, k němuž má daná situace podstatný vztah. Změní-li se obvyklý pobyt nezletilého a nezletilý bude žít v jiném státě, řídí se od doby takové změny právním řádem tohoto jiného státu podmínky pro poručenství a opatrovnictví zřízené ve státě, v kterém nezletilý měl dříve obvyklý pobyt. K zpětnému ani k dalšímu odkazu se při používání tohoto odstavce nepřihlíží.

(2) Ustanovení § 35 a 36 se použije obdobně.

§ 67

Uznání cizích rozhodnutí

Pro uznání pravomocných cizích rozhodnutí ve věcech poručenství a opatrovnictví nad nezletilými se použije obdobně ustanovení § 38.

Soulad s mezinárodními smlouvami

§ 68

DOPL poznámku pod čarou s demonstrativním výčtem úmluv

Při používání ustanovení zákona, pokud jde o děti, je třeba dbát, aby byla šetřena ustanovení Úmluvy o právech dítěte, vyhlášené sdělením č. 104/1991 Sb., a Evropské úmluvy o výkonu práv dětí, vyhlášené sdělením č. 54/2001 Sb. m. s., která mají přednost před ustanoveními zákona.

§ 69

Registrované partnerství a obdobné vztahy

Registrované partnerství a obdobné vztahy a jejich účinky se řídí právem státu v němž se registrované partnerství nebo obdobný vztah uzavírá.

Díl 6
Věcná práva

§ 70

Pravomoc

Rozhodování o právech k nemovitým věcem na území České republiky přísluší vždy jen českým soudům.

Použitelné právo

§ 71

Věcná práva k nemovitým věcem i k hmotným věcem movitým se řídí, pokud v tomto zákoně nebo ve zvláštních právních předpisech není stanoveno něco jiného, právním řádem platným v místě, v němž věc je.

§ 72

(1) Vznik a zánik věcných práv k hmotným věcem movitým se řídí právním řádem platným v místě, kde věc byla v době, kdy nastala skutečnost, která zakládá vznik nebo zánik tohoto práva.

(2) Vznik a zánik vlastnického práva k hmotným movitým věcem, které se převádějí na základě smlouvy, se řídí právním řádem, kterým se řídí smlouva, která je základem pro vznik nebo zánik vlastnického práva.

(3) Jestliže právní jednání, které má být základem pro vznik a zánik věcných práv k hmotným movitým věcem, bylo učiněno po započetí přepravy takové věci a před jejím ukončením, řídí se tento vznik a zánik právním řádem platným v místě, odkud byla věc odeslána. Jestliže se však vznik a zánik věcných práv k těmto věcem uskutečňuje nakládáním s cenným papírem, který je nutno předložit za účelem vydání věci a nakládání s ní, použije se právního řádu platného v místě, v němž je cenný papír v době nakládání s ním.

§ 73

Ustanovení o zápisech do veřejných knih a podobných seznamů platná v místě, kde je nemovitá věc, se použije i tehdy, když právní důvod vzniku, zániku, omezení nebo převodu zapisovaného práva se posuzuje podle jiného právního řádu.

§ 74

Vydržení se řídí právním řádem platným v místě, kde byla věc na počátku vydržecí doby. Vydržitel se však může dovolat právního řádu státu, na jehož území se vydržení vykonalo, jestliže od doby, kdy se věc dostala do tohoto státu, jsou podle právního řádu tohoto státu splněny všechny podmínky vydržení.

Díl 7

Dědické právo

Pravomoc ve věcech dědických

§ 75

Pravomoc českých soudů k projednání dědictví je dána vždy, byl-li zůstavitel v době své smrti českým občanem. Jde-li však o jmění, které je v cizině, projedná český soud dědictví jen tehdy, jestliže cizí stát vydává takový majetek k projednání českým soudům, nebo přiznává právní účinky rozhodnutím českých soudů v těchto věcech.

§ 76

- (1) České soudy projednají dědictví po cizinci, které je v České republice
- a) jestliže stát, jehož byl zůstavitel příslušníkem, ani nevydává dědictví českých občanů k projednání českým soudům, ani nepřiznává jejich rozhodnutím právní účinky, anebo odmítne-li cizí stát zabývat se dědictvím, nebo nevyjádří-li se;
 - b) měl-li zde zůstavitel obvyklý pobyt a žádá-li o to dědic, který se zdržuje v České republice; v tomto případě projednají i dědictví ohledně jmění, které je v cizině, c) jestliže je splněna podmínka uvedená v ustanovení § 78 druhé větě; nebo
 - c) vždy výlučně také, jde-li o nemovitou věc, která je na území České republiky.

(2) V ostatních případech se české soudy omezí na potřebná opatření k zajištění majetku po cizinci.

(3) V případě uvedeném v odstavci 2 provede soud předběžné šetření a vydá účastníkům na jejich žádost úřední potvrzení o výsledku tohoto šetření. Má-li být vydán majetek do ciziny, vyrozumí o tom tuzemské dědice a věřitele oznámením, které vyvěsí po dobu patnácti dnů na úřední desce soudu; známým účastníkům se toto oznámení doručí.

Použitelné právo

§ 77

Právní poměry dědické ohledně nemovité věci se řídí právním řádem státu, na jehož území je nemovitá věc, ohledně ostatního jmění právním řádem státu, jehož byl zůstavitel příslušníkem v době smrti.

§ 78

DOPL ALTERNATIVU (dle současného §17 MPSaP)

§ 79

(1) Způsobilost poříditi nebo zrušiti závěť, jakož i účinky vad vůle a jejího projevu, se řídí právním řádem státu, jehož příslušníkem byl pořizovatel v době projevu vůle. Stejně určený právní řád je rozhodný i pro určení, zda a které další druhy pořízení pro případ smrti jsou přípustné.

(2) Forma závěti je platná, jestliže vyhovuje buď právnímu řádu státu, jehož příslušníkem byl pořizovatel v době projevu vůle nebo v době svého úmrtí, nebo právnímu řádu státu, na jehož území byla závěť pořízena, nebo právnímu řádu státu, v němž měl pořizovatel v době

projevu vůle nebo v době svého úmrtí obvyklý pobyt, nebo právnímu řádu státu, kterého se má použít pro dědické právní poměry, nebo by se ho pro ně mělo použít v době pořízení závěti, nebo právnímu řádu státu, v němž je nemovitá věc, pokud jde o tuto nemovitou věc. Totéž platí o formě zrušení závěti.

(3) Pořizovatel může v závěti stanovit, že se namísto jinak rozhodného práva budou dědické právní poměry řídit právním řádem státu, v němž má pořizovatel v době pořízení závěti obvyklý pobyt, a to i pro nemovité dědictví, nebo může stanovit, že i dědické právní poměry ohledně nemovité věci se budou řídit právním řádem státu, jehož příslušníkem je v době pořízení závěti.

§ 80

Zůstavitelovy věci a práva umístěná na území České republiky případnou českému státu, jestliže není žádný dědic.

Uznání cizích rozhodnutí ve věcech dědických

§ 81

Pravomocná cizí rozhodnutí ve věcech dědických, která byla vydána ve státě, jehož byl zůstavitel příslušníkem nebo zůstavitel cizinec v něm měl naposled obvyklý pobyt, a jde o stát, který vydává dědictví českých občanů k projednání českým soudům nebo přiznává právní účinky jejich rozhodnutím v těchto věcech, se uznávají bez dalšího řízení, jestliže tomu nebrání pravomoc českých soudů.

Díl 8

Práva k nehmotným statkům

§ 82

Práva k nehmotnému statku se řídí právním řádem státu, který tato práva přiznává a poskytují mu ochranu.

Díl 9

Cenné papíry a jiné listiny

§ 83

Pravomoc ve věcech umoření listin

Českému soudu přísluší prohlásit za umořené listiny vystavené v cizině jen tehdy, mželi mít jejich umoření podle povahy věci právní následky v České republice.

§ 84

Zda je listina nebo její nahrazení zaknihováním, registrací nebo podobnou evidencí cenným papírem a jaká práva a právní účinky jsou s nimi spojeny, se řídí podle povahy či druhu listiny nebo jejího nahrazení, pokud zákon nestanoví něco jiného,

- a) právem, kterým se řídí právní způsobilost a poměry právnické osoby, která listinu vystavila,
- b) právem, kterým se řídí právní vztah, jehož úprava vystavení listiny zakládá,
- c) právem platným v místě, v němž byla listina vystavena,
- d) právem státu, v němž má sídlo nebo obvyklý pobyt výstavce listiny, neodpovídá-li její povaze použití jiného práva,
- e) právem, které je v listině určeno, jestliže to povaha listiny připouští,
- f) právem státu, v němž je vedena evidence, v níž je cenný papír s účinky založení práva namísto vystavení listiny zapsán.

§ 85

(1) Pokud ze zákona nevyplývá něco jiného, převod práva k cennému papíru se řídí právem platným v místě, v němž je cenný papír v době nakládání s ním.

(2) Pokud ze zákona nevyplývá něco jiného, zástavní právo včetně jeho vzniku a zániku k cenným papírům se řídí právem, které strany zvolí; jinak právem platným v místě obvyklého pobytu nebo sídla zástavního věřitele v rozhodné době. Jde-li o cenný papír, který je nutno předložit za účelem vydání věci a nakládání s ní, použije se práva platného v místě, v němž je cenný papír v rozhodné době.

(3) Nakládání cennými papíry a podíly na hromadných účtech, které s účinkem založení práva byly zapsány do evidence nebo zaknihovány na účtu, se řídí právem státu, v němž je vedena evidence, v které ve prospěch příjemce z takového jednání se provádí zápis zakládající právní účinky, nebo v kterém je hlavní místo nebo pobočka správce vedoucího účet, která vystaví příjemci z takového jednání dobropis zakládající právo.

(4) Jsou-li určeny investiční nástroje, včetně práv s nimi spojených, k zajištění práv

- a) účastníka platebního systému uvedeného v seznamu České národní banky podle zvláštního právního předpisu, jestliže tato práva vznikla z jeho účasti v tomto systému,
- b) účastníka vypořádacího systému uvedeného v seznamu vedeném podle zvláštního právního předpisu upravujícího působnost a pravomoci osoby vedoucí tento seznam, jestliže tato práva vznikla z jeho účasti v tomto systému,
- c) České národní banky, nebo centrální banky některého z členských států Evropské unie nebo dalších států tvořících Evropský hospodářský prostor nebo Evropské centrální banky,

a práva těchto osob nebo osob jednajících na jejich účet jsou zaznamenána na účtu, v rejstříku nebo v jiné obdobné evidenci v České republice nebo v takové evidenci v některém z členských států Evropské unie nebo dalších států tvořících Evropský hospodářský prostor, řídí se práva ze zajištění právním řádem státu, kde je veden účet, rejstřík nebo jiná obdobná evidence, v nichž je zajištění zaznamenáno. Volba jiného práva je vyloučena.

(5) Jsou-li zaknihované finanční nástroje nebo jiné finanční nástroje, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo se dokládá zápisem na účtu, poskytnuty jako finanční kolaterál pro finanční zajištění, řídí se právním řádem státu, v němž je veden tento účet,

- a) právní povaha a věcnoprávní účinky tohoto finančního zajištění,
- b) podmínky platnosti a nabytí účinnosti ujednání o tomto finančním zajištění, včetně podmínek platnosti a nabytí účinnosti poskytnutí finančního zajištění, a to i vůči třetím osobám,

- c) pořadí vlastnických nebo jiných věcných práv k finančnímu nástroji, který je předmětem takového finančního zajištění, a podmínky nabytí práva k takovému finančnímu nástroji v dobré víře,
- d) podmínky a způsob uspokojení z finančního nástroje, který je předmětem takového finančního zajištění, nastane-li rozhodná skutečnost.

Volba jiného práva je vyloučena.

(6) Účtem podle odstavce 5 se rozumí účet, registr nebo jiná evidence, zápisem do níž je poskytnuto finanční zajištění, jehož předmětem jsou finanční nástroje podle odstavce 5.

(7) Nabídka převzetí cenných papírů, podmínky pro vznik povinnosti učinit ji a postup orgánů společnosti při této nabídce se řídí právním řádem státu, ve kterém má společnost sídlo, je-li příslušným dozorčím úřadem český orgán. Pro postup navrhovatele při této nabídce a pro cenu nebo směnný poměr se v tom to případě použijí ustanovení českého práva. Není-li český orgán příslušným dozorčím úřadem, řídí se postup navrhovatele při nabídce převzetí a cena nebo směnný poměr právním řádem státu příslušného dozorčího úřadu; podmínky pro vznik povinnosti učinit nabídku převzetí a postup orgánů společnosti při nabídce převzetí se v tom to případě řídí českým právem.

Díl 10

Závazková práva

§ 86

Pravomoc

Pravomoc českých soudů ve věcech závazkových práv může být založena také ujednáním stran v písemné formě. Věcnou příslušnost českých soudů nelze však takovou úmluvou měnit.

§ 87

Sjednání příslušnosti zahraničního soudu

(1) Ujednáním stran v písemné formě může být ve věcech závazkových práv sjednána i příslušnost zahraničního soudu.

(2) Jestliže byla sjednána příslušnost zahraničního soudu podle odstavce 1, je tím vyloučena pravomoc českých soudů; avšak český soud věc projedná,

- a) jestliže účastníci shodně prohlásí, že na ujednání netrvají,
- b) jestliže by rozhodnutí vydané v cizině nemohlo být uznáno v České republice, nebo
- c) jestliže zahraniční soud odmítl věci se zabývat.

§ 88

Volba práva

PŘEF dle textu Prof. Kučery odkazem na Římskou úmluvu

(1) Smlouva se řídí právem, které strany zvolily. Volba musí být učiněna výslovně nebo musí vyplývat s určitostí z ustanovení smlouvy nebo z okolností případu. Strany mohou zvolit právo použitelné pro celou smlouvu nebo pro její část.

(2) Strany mohou kdykoliv dohodnout, že se smlouva bude řídit jiným právem, než kterým se dosud řídila, a to ať na základě dřívější volby učiněné podle odstavce 1 nebo na

základě jiných ustanovení tohoto zákona. Jakákoliv změna použitelného práva učiněná po uzavření smlouvy se nedotýká ani její platnosti co do formy podle § 42, ani práv třetích osob.

(3) Jestliže strany zvolily cizí právo, ať ve spojení s ujednáním o příslušnosti zahraničního soudu či nikoliv, a všechny ostatní prvky vztahu se v době volby vztahovaly pouze k jedinému státu, nedotýká se tato volba použití právních předpisů tohoto státu, od kterých se podle práva tohoto státu nelze smlouvou odchýlit (dále jen „donucující ustanovení“).

(4) Existence a platnost souhlasu stran s volbou použitelného práva se řídí ustanovením § 41 odst. 1 první věty a 4, § 42 odst. 1 až 6 a § 29 odst. 2 druhé věty.

(5) Strany mohou ujednat použití kolizních ustanovení zvoleného práva.

§ 89

Určení použitelného práva mimo volbu práva

PŘEF a DOPL dle textu Prof. Kučery odkazem na Římskou úmluvu

(1) Pokud nebylo podle ustanovení § 59 zvoleno právo použitelné pro smlouvu, řídí se smlouva právem státu, s kterým je smlouva v nejužším vztahu. Jestliže však část smlouvy, kterou lze oddělit od zbývající části smlouvy, má užší vztah s jiným státem, lze pro ni výjimečně použít práva tohoto jiného státu.

(2) Pokud nevyplývá z ustanovení odstavce 5 něco jiného, má se za to, že smlouva je v nejužším vztahu se státem, v kterém strana, která má poskytnout plnění příznačné pro smlouvu, má v době uzavření smlouvy svůj obvyklý pobyt, nebo jde-li o právnickou osobu nebo jiné společenství, svou ústřední správu. Jestliže však byla smlouva uzavřena při výkonu podnikání a povolání této strany, je tímto státem stát, v kterém je její hlavní místo podnikání, nebo má-li podle ustanovení smlouvy být plnění poskytnuto z jiného místa podnikání, než je hlavní místo podnikání, je tímto státem stát, v kterém je toto jiné místo podnikání.

(3) V tom rozsahu, v kterém je předmětem smlouvy právo k nemovité věci nebo právo užívat nemovitou věc, má se za to, že smlouva je v nejužším vztahu se státem, v kterém je nemovitá věc. Ustanovení odstavce 2 se zde nepoužije.

(4) Domněnky v ustanovení odstavce 2 se nepoužije pro smlouvu o přepravě věci. Jestliže ve státě, v kterém má v době uzavření smlouvy o přepravě věci dopravce své hlavní místo podnikání, je také místo naložení nebo vyložení nebo hlavní místo podnikání odesílatele, má se za to, že smlouva je v nejužším vztahu s tímto státem. Pro použití tohoto odstavce se pokládají za smlouvy o přepravě věci smlouvy o provozu dopravního prostředku pro jedinou cestu a jiné smlouvy, jejichž hlavním předmětem je přeprava věci.

(5) Ustanovení odstavce 2 se nepoužije, jestliže nelze určit příznačné plnění, a k domněnkám v odstavcích 2, 3 a 4 se nepřihlíží, jestliže ze souhrnu okolností vyplývá, že smlouva je v užším vztahu s jiným státem.

§ 90

DOPL dle textu Prof. Kučery

§ 91

Spotřebitelské smlouvy

PŘEF a DOPL dle textu Prof. Kučery odkazem na Římskou úmluvu

(1) Ustanovení odstavců 1 až 5 se použije na smlouvy, jejichž předmětem je dodání zboží nebo poskytnutí služeb spotřebiteli pro účel, o kterém lze usoudit, že nepatří do jeho obchodní nebo podnikatelské činnosti, jakož i na smlouvy, jejichž účelem je financování takového dodání nebo poskytnutí.

(2) Volba práva učiněná stranami nezbavuje spotřebitele ochrany, kterou mu poskytují donucující ustanovení práva státu, v kterém má svůj obvyklý pobyt, jestliže:

- a) před uzavřením smlouvy byla v tomto státě učiněna nabídka určená zvláště jemu nebo v reklamě a spotřebitel v tomto státě učinil všechny úkony nutné k uzavření smlouvy; nebo
- b) druhá strana nebo její zástupce přijali v tomto státě objednávku spotřebitele; nebo
- c) předmětem smlouvy je koupě zboží a spotřebitel se z tohoto státu odebral do jiného státu a tam učinil objednávku, jestliže cesta byla organizována prodávajícím, aby podnítil spotřebitele k nákupu.

(3) Smlouva, na kterou se vztahuje ustanovení odstavce 1, se řídí, jestliže strany nezvolily použitelné právo podle ustanovení § 59, právem státu, v kterém má svůj obvyklý pobyt spotřebitel, jestliže byla uzavřena za okolností uvedených v odstavci 2. Ustanovení § 60 se nepoužije.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se nepoužije na

- a) smlouvu o přepravě,
- b) smlouvu o poskytnutí služeb, jestliže služby mají být poskytnuty spotřebiteli c) výlučně v jiném státě, než v kterém má svůj obvyklý pobyt.

(5) Ustanovení tohoto paragrafu se použije na smlouvu, podle které se za úhrnnou cenu poskytují přeprava spojená s ubytováním. Ustanovení odstavce 4 se zde nepoužije.

(6) Jestliže bylo zvoleno ve smlouvě mezi prodávajícím zbožím nebo poskytovatelem služeb a spotřebitelem právo jiného státu než členského státu Evropské unie, není spotřebitel zbaven ochrany, kterou mu poskytují ustanovení českého práva, jestliže smlouva úzce souvisí s územím členských států Evropské unie.

§ 92

Pojistné smlouvy

PŘEF dle Směrnice o životním a neživotním pojištění

(1) Ustanovení § 59 až 61 se nepoužije na pojistné smlouvy pojišťující pojistná rizika umístěná na územích členských států Evropské unie a Evropského hospodářského prostoru (dále jen „členský stát“) a na pojistné smlouvy uzavírané v životním pojištění, jestliže má pojistník obvyklý pobyt v členském státě. To neplatí pro smlouvy o zajištění.

(2) Pojistná smlouva uzavíraná v neživotním pojištění se řídí právním řádem členského státu, ve kterém je umístěno pojistné riziko. Účastníci smlouvy se mohou dohodnout na použití jiného právního řádu.

(3) Pojistná smlouva uzavíraná v pojištění spadajícím do pojistných odvětví životního pojištění se řídí právním řádem členského státu, ve kterém má pojistník obvyklý pobyt nebo sídlo, jestliže nebylo účastníky pojistné smlouvy zvoleno použití jiného právního řádu. Jestliže je pojistník fyzickou osobou s obvyklým pobytem v jiném členském státě, než kterého je občanem, mohou účastníci smlouvy zvolit právo státu, jehož je pojistník občanem.

(4) Pojistné riziko je umístěno na území členského stát, jestliže:

- a) na tomto území jsou pojištěny budovy, jejich součásti, příslušenství a věci, které v nich jsou, jestliže jsou pojištěny stejnou pojistnou smlouvou;
- b) je v něm registrován dopravní prostředek bez ohledu na jeho typ;
- c) pojistník v něm uzavřel pojistnou smlouvu s pojistnou dobou čtyři a méně měsíců, která se týká pojistných nebezpečí spojených s cestováním; nebo
- d) bez ohledu na pojistné odvětví v něm má pojistník svůj obvyklý pobyt nebo sídlo, jde-li o případy, které nejsou uvedeny v písmenech a) až c).

(5) Pokud pojistná smlouva obsahuje jedno nebo více pojistných rizik, která jsou umístěna ve více členských státech, je pro účely ustanovení tohoto paragrafu považována za několik pojistných smluv, z nichž každá se vztahuje k tomu pojistnému riziku nebo jeho části, které jsou umístěny na území jednoho z těchto států.

(6) Má-li stát několik územních oblastí s vlastní právní úpravou závazkových vztahů, považuje se pro účely tohoto paragrafu každá územní oblast za stát.

(7) Ustanovení odstavců 2 až 5 se použije pouze tehdy, jestliže zvláštní právní předpis nestanoví, že se pojistná smlouva musí řídit českým právem, nebo jestliže právní řád jiného členského státu, ve kterém je umístěno pojistné riziko, nebo ve kterém má obvyklý pobyt nebo sídlo pojistník ze smlouvy uzavírané v pojištění spadajícím do pojistných odvětví životního pojištění, nebo právní řád členského státu, jehož právní předpisy stanoví povinnost uzavřít pojištění, nestanoví použití svých právních předpisů bez ohledu na to, kterým právním řádem by se jinak pojistná smlouva řídila.

Pracovní právo

§ 93

Pravomoc a dokazování ve věcech pracovních

- (1) Pro pravomoc českých soudů ve věcech pracovních platí obdobně ustanovení § 56.
- (2) Příslušnost zahraničního soudu lze sjednat, jen jestliže český občan nevykonává práci na území České republiky a všechny strany nemají sídlo nebo obvyklý pobyt na území České republiky. Jinak se použije ustanovení § 57 obdobně.

- (3) Ustanovení § 58 se použije obdobně.

DOPL ALTERNATIVU

§ 94

Použitelné právo

(1) Strany pracovní smlouvy mohou podle § 59 zvolit právo, kterým se smlouva řídí. Volba práva použitelného pro pracovní smlouvu nezabavuje zaměstnance ochrany, kterou mu poskytují donucující ustanovení práva, kterého by se použilo podle odstavce 2, kdyby strany použitelné právo nezvolily. Ustanovení § 59 tomu nebrání.

(2) Jestliže použitelné právo nebylo zvoleno podle § 59, smlouva se řídí

- a) právem státu, v kterém zaměstnanec obvykle vykonává svou práci při plnění smlouvy, a to i když je dočasně zaměstnán v jiném státě, nebo
- b) jestliže zaměstnanec nevykonává obvykle svou práci v témže státě, právem státu, v kterém je místo podnikání, v kterém byl přijat do zaměstnání;

leďaže ze souhrnu okolností vyplývá, že pracovní smlouva je v užším vztahu s jiným státem, jehož právem se v takovém případě smlouva řídí. Ustanovení § 60 se zde nepoužije.

(3) Ustanovení zvláštních právních předpisů o určení použitelného práva v pracovněprávních vztazích nejsou dotčena.

Jednostranné právní jednání

§ 95

Právní poměry vzniklé z jednostranných právních jednání se řídí právním řádem státu, v němž má dlužník svůj obvyklý pobyt nebo sídlo v době, kdy právní jednání učinil, leďaže zvolil použití jiného právního řádu.

Změny, zajištění a následky porušení závazku

§ 96

PŘEF a DOPL ALTERNATIVU dle textu Prof. Kučery

(1) Práva a povinnosti mezi postupitelem a postupníkem při postoupení pohledávky se řídí právem, kterým se podle ustanovení tohoto zákona řídí jejich smluvní ujednání. Stejně určeným právem se řídí i smluvní ujednání o převzetí dluhu a o přistoupení k dluhu. Právo, kterým se řídí postupovaná pohledávka, určuje, zda pohledávka může být postoupena, vztah mezi postupníkem a dlužníkem, podmínky pro uplatnění postoupení proti dlužníkovi a zprošťující účinky dlužníkovy plnění. Tímto právem se také řídí účinky postoupení pohledávky vůči třetím osobám.

(2) Právním řádem, kterým se řídí závazkový vztah, se řídí jeho jiné změny a následky jeho porušení, pokud strany nezvolí použití jiného právního řádu; práva třetích osob nejsou volbou dotčena.

(3) Zajištění závazku se řídí stejným právem jako zajištěný závazek, leďaže jde o věcné právo nebo z ustanovení zákona vyplývá něco jiného nebo strany nebo strana, která poskytla zajištění jednostranným projevem vůle, zvolí použití jiného práva. Zástavní právo k pohledávkám a jiným právům se řídí stejným právem jako pohledávka nebo jiné právo, k nimž zástavní právo vzniklo, leďaže strany zvolí použití jiného práva. Volbou nebo změnou použitelného práva nejsou dotčena práva třetích osob.

(4) Přejedhod pohledávky ze zákona se řídí právem, kterým se řídí právní vztah mezi dosavadním věřitelem a třetí osobou nebo třetími osobami, na něž podle tohoto práva pohledávka přechází. I jinak se přechod pohledávky a dluhu ze zákona řídí právem, které tento přechod stanoví, pokud z povahy věci nevyplývá něco jiného. Pohledávka nebo závazek samotné se i nadále řídí právem, kterým se do přechodu řídily.

Započtení

§ 97

Započtení se řídí tímž právním řádem jako pohledávka, proti které započtení směřuje. Strany mohou dohodou zvolit použití jiného právního řádu.

Vztahy směnečného a šekového práva

§ 98

(1) Účinky závazných prohlášení příjemce cizí směny a výstavce vlastní směny se řídí právem platebního místa.

(2) Účinky ostatních směnečných prohlášení se řídí právem státu, v němž byla učiněna.

§ 99

Lhůty k výkonu postihových práv se řídí pro všechny osoby směnečně zavázané právem místa, kde byla směnka vystavena.

§ 100

Právem místa vystavení směny se řídí, zda majitel cizí směny nabývá pohledávky, jež je podkladem jejího vystavení.

§ 101

(1) Právem platebního místa se řídí, zda lze omezit přijetí cizí směny na část směnečné sumy a zda majitel je povinen přijmout částečné placení.

(2) Stejná zásada platí pro zaplacení vlastní směny.

§ 102

Právem platebního místa se řídí opatření, jež nutno učinit, byla-li směnka ztracena nebo odcizena.

§ 103

Účinky šekových prohlášení se řídí právem státu, v němž byla učiněna.

§ 104

Lhůty k výkonu postihových práv se řídí pro všechny osoby šekově zavázané právem místa, kde byl šek vystaven.

§ 105

- Právním státním, v němž je šek splatný, se řídí
- a) zda šek musí být splatný na viděnou nebo zda může být vystaven na určitý čas po viděné, a jaké účinky nastávají, je-li v šeku udán pozdější den než skutečný den vystavení,
 - b) lhůta k předložení,
 - c) zda lze šek přijmout, ověřit, potvrdit nebo vidovat, a jaké účinky mají tyto doložky,
 - d) zda majitel může žádat částečné zaplacení a zda je musí přijmout,
 - e) zda lze šek křížovat nebo opatřit doložkou „jen k zúčtování“ nebo doložkou stejného významu, a jaké účinky má křížování nebo zúčtovací doložka nebo doložka stejného významu,
 - f) zda majiteli přísluší zvláštní práva ke krytí, a jaký je obsah těchto práv,
 - g) zda výstavce může šek odvolat nebo vznést odpor proti zaplacení šeku,
 - h) opatření, jež nutno učinit, ztratil-li se šek nebo byl-li odcizen,
 - i) zda je k zachování postihových práv proti indosantům, výstavci a jiným osobám šekově zavázaným třeba protestu nebo zjištění stejného významu.

Náhrada škody a práva z jiných skutečností

§ 106

(1) Právo na náhradu škody, nejde-li o porušení povinnosti vyplývající ze smlouvy nebo z jiného právního jednání a nevyplývá-li z dalších ustanovení zákona něco jiného, se řídí právním řádem platným v místě, v němž došlo ke skutečnosti, která vedla ke vzniku škody. Poškozený může namísto tohoto právního řádu se dovolat použití právního řádu platného v místě, v němž škoda vznikla.

(2) Právo na náhradu škody vzniklé z dopravní nehody v silničním provozu se řídí ustanoveními Úmluvy o právu použitelném pro dopravní nehody, sjednané v Haagu dne 4. května 1971, vyhlášené pod číslem 130/1976 Sb.

(3) Právo na náhradu škody způsobené vadou výrobku, není-li mezi stranami smluvní vztah, se řídí podle volby poškozeného právním řádem platným ve státě, v němž má odpovědná osoba svůj obchodní závod, jinak sídlo nebo obvyklý pobyt, nebo právním řádem státu, v němž byl získán výrobek, pokud odpovědná osoba neprokáže, že se výrobek dostal na trh v tomto státě bez jejího souhlasu. Nelze-li z tohoto důvodu posléze uvedeného právního řádu použít, použije se právního řádu uvedeného na prvním místě.

(4) Právo na náhradu škody způsobené nekalou soutěží a další práva z toho vyplývající se řídí právním řádem státu, na jehož trhu se projeví účinky nekalosoutěžního jednání. Směřuje-li porušení práva výlučně proti zájmům obchodního podniku poškozeného, použije se právního řádu státu, v němž má poškozený postižený obchodní závod. Byl-li uskutečněním jednání porušen právní vztah stran, použije se právního řádu, kterým se řídí tento právní vztah.

(5) Právo na náhradu škody způsobené omezováním soutěže se řídí právním řádem státu, na jehož trhu byl poškozený omezením bezprostředně postižen.

(6) Právo na náhradu škody způsobené škodlivým působením vycházejícím z pozemku nebo jiné nemovitou věc se řídí podle volby poškozeného právním řádem státu, v němž je pozemek nebo jiná nemovitá věc, nebo právním řádem státu, v němž nastane účinek škodlivého působení.

(7) Právo na náhradu škody a újmy způsobené porušením práva fyzické osoby na ochranu jména a osobnosti a práva právnické osoby na ochranu názvu a dobré pověsti a další práva z toho vyplývající se řídí podle volby poškozeného právním řádem státu, v němž má poškozený obvyklý pobyt nebo sídlo, nebo právním řádem státu, v němž má původce porušení své sídlo nebo obvyklý pobyt, nebo právním řádem státu, v němž se dostavil výsledek porušujícího jednání, pokud odpovědná osoba s tím musila počítat. Právo na odpověď v periodicky vycházejících prostředcích se řídí právním řádem státu, v němž vyšla tiskovina, nebo z něhož bylo rozšiřováno vysílání.

(8) Právo na náhradu škody způsobené porušením práv k nehmotným statkům a další práva z toho vyplývající se řídí právním řádem státu, pro který se požaduje ochrana nehmotného statku.

(9) Jestliže poškozený i odpovědná osoba mají sídlo nebo obvyklý pobyt v témže státě nebo jsou oba příslušníky téhož státu, použije se pro právo na náhradu škody právního řádu tohoto státu.

§ 107

(1) Práva z bezdůvodného obohacení se řídí právním řádem státu, kterým se řídila skutečnost, na jejímž základě došlo k zvětšení majetku obohaceného. Pokud však k bezdůvodnému obohacení došlo v souvislosti s existujícím nebo domnělým právním poměrem nebo právním poměrem, který zanikl, použije se právního řádu, kterým se řídí nebo by se řídil nebo se řídil takový právní poměr.

(2) Práva z nepřikázaného jednatelství se řídí právním řádem státu, v němž k jednání došlo. Došlo-li k nepřikázanému jednatelství v souvislosti s právním poměrem, který mezi stranami existuje nebo existoval, použije se právního řádu, kterým se řídí nebo řídil takový právní poměr.

(3) Právo z plnění učiněného za jiného, které měl podle práva učinit sám, se řídí právním řádem, který ukládal jinému povinnost plnění učinit. Došlo-li k plnění v souvislosti s právním poměrem, který existuje nebo existoval mezi stranami, použije se právního řádu, kterým se řídí nebo řídil takový právní poměr.

(4) Právo z upotřebení věci k prospěchu druhého a obětování věci a vynaložení nákladu ve společné nouzi se řídí právním řádem státu, v němž k těmto jednáním došlo. V případě námořní havárie na volném moři se použije právního řádu státu, pod jehož vlajkou loď pluje, jinak práva státu, v jehož vodách k havárii došlo.

(5) Jsou-li strany příslušníky téhož státu nebo mají své sídlo nebo obvyklý pobyt v témže státě, použije se právního řádu tohoto státu.

(6) Strany mohou ohledně práv uvedených v ustanovení tohoto paragrafu zvolit použití rozhodného práva.

Hlava V Právní pomoc ve styku s cizinou

§ 108

Pokud není stanoveno jinak, stýkají se soudy s cizími orgány prostřednictvím Ministerstva spravedlnosti.

§ 109

České soudy poskytují na dožádání cizím soudům nebo orgánům právní pomoc za podmínky vzájemnosti. Právní pomoc lze odepřít:

- a) nespadá-li provedení dožadovaného úkonu do příslušnosti dožádaného českého soudu; náleží-li však jeho provedení do příslušnosti jiného soudu nebo do pravomoci jiných českých orgánů, bude dožádání postoupeno k vyřízení orgánu k tomu povolnému,
- b) žádá-li se o provedení úkonu, který se přičí veřejnému pořádku.

§ 110

(1) Žádaná právní pomoc se poskytuje podle českých předpisů; na žádost cizího orgánu lze postupovat podle cizího procesního předpisu, nepřičí-li se žádaný postup veřejnému pořádku.

(2) Žádá-li o to cizí orgán, lze svědky, znalce a účastníky vyslechnout i přísězně. Totéž platí, je-li třeba v cizině předložit přísězné prohlášení o skutečnostech rozhodných pro uplatnění nebo zachování nároků.

(3) Přísaha pro svědky a účastníky zní: „Přisahám na svou čest, že o všem, nač budu soudem tázán, vypovím úplnou a čistou pravdu a nic nezamlčím.“

(4) Přísaha pro znalce zní: „Přisahám na svou čest, že posudek podám podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.“

(5) Jde-li o přísahu následnou, znění přísahy se přiměřeně pozmění.

§ 111

Není-li cizozemská písemnost opatřena ověřeným překladem do českého jazyka, doručí se příjemci, je-li ochoten ji přijmout; příjemce je třeba poučit, že si musí být vědom právních následků, jaké mohou v cizině nastat, odmítne-li písemnost přijmout.

§ 112

- (1) Na dožádání českého soudu provádí český zastupitelský nebo konzulární orgán:
- a) doručení osobám ve státě, kde vykonává působnost, je-li to přípustné podle mezinárodní smlouvy nebo jiných pravidel mezinárodního práva anebo nebrání-li tomu předpisy státu, kde má být úkon proveden,
 - b) doručení českým občanům ve státě, kde úkon má být proveden, kteří tam požívají diplomatických výsad a imunit, a výslech takových občanů jako svědků, znalců nebo účastníků řízení,

c) na základě zmocnění Ministerstva zahraničních věcí výslech svědků, znalců a účastníků řízení, jakož i jiné procesní úkony, dostaví-li se tyto osoby dobrovolně a nebrání-li tomu předpisy platné ve státě, kde úkon má být proveden.

(2) Český zastupitelský nebo konzulární orgán postupuje přiměřeně podle předpisů pro dožadující soud a úkony jím provedené mají tytéž účinky, jako kdyby je provedl soud sám.

§ 113

Doručení provedená na dožádání českého soudu cizím orgánem, jakož i důkazy před ním provedené jsou účinné, i když nejsou v souladu s předpisy zahraničního práva, vyhovují-li českým předpisům.

§ 114

Osvědčení o českém právu

Ministerstvo spravedlnosti vydává těm, kdo to potřebují k uplatnění svého práva v cizině, osvědčení o právu platném v České republice. V takovém osvědčení nemůže být podáván výklad zákona nebo výklad o tom, jak je třeba použít zákona na určitou právní věc.

§ 115

Vyšší ověření listin

K listinám vydaným soudy nebo k listinám jimi ověřeným nebo před nimi podepsaným, jichž má být použito v cizině, připojí Ministerstvo spravedlnosti na žádost účastníka své vyšší ověření.

Hlava VI

Úpadkové řízení

Díl 1

Obecná ustanovení

§ 116

(1) Pravomoc českých soudů pro zahájení a konání úpadkového řízení je dána, jestliže jsou v České republice soustředěny hlavní zájmy dlužníka. Má se za to, že tomu tak je, jestliže dlužník má v České republice obvyklý pobyt nebo sídlo. Pokud cizí stát přiznává tomuto řízení účinky na svém území, vztahuje se řízení v rozsahu přiznání účinků i na dlužníkův majetek v cizině.

(2) České soudy mohou také mimo případy uvedené v odstavci 1 zahájit a konat úpadkové řízení, jestliže dlužník má v České republice provozovnu, žádá-li o to věřitel s obvyklým pobytem nebo sídlem v České republice nebo vznikla-li pohledávka věřitele při činnosti této provozovny. Účinky řízení jsou v tomto případě omezeny na majetek v České republice.

(3) I mimo řízení, na které se vztahuje přímo použitelný právní předpis Evropských společenství, použije se obdobně jeho kolizních ustanovení o používání právních předpisů.

(4) Práva a povinnosti osoby, které vznikly z její účasti v platebním systému, uvedeném v seznamu České národní banky podle zvláštního právního předpisu, na jejíž majetek byl prohlášen konkurz nebo u níž došlo k zastavení nebo omezení plateb v důsledku jiného opatření, se řídí tímž právním řádem, kterým se řídí smlouva o platebním systému. Volba jiného práva je vyloučena.

(5) Práva a povinnosti osoby, které vznikly z její účasti ve vypořádacím systému, podle zvláštního právního předpisu upravujícího podnikání na kapitálovém trhu, na jejíž majetek byl prohlášen konkurz nebo již bylo uloženo jiné opatření veřejného orgánu směřující vůči majetku této osoby, kterým se ukládá povinnost zastavit či omezit převody investičních nástrojů nebo peněžních prostředků této osoby nebo jiná povinnost týkající se těchto investičních nástrojů nebo peněžních prostředků, se řídí tímž právním řádem, kterým se řídí vztahy mezi účastníky vypořádacího systému. Volba jiného práva je vyloučena.

(6) Mimo případy uznání, na která se vztahuje přímo použitelný právní předpis Evropských společenství, se uznávají, za podmínky vzájemnosti, cizí rozhodnutí ve věcech úpadkového řízení, jestliže by je cizí orgán mohl vydat, kdyby se na posouzení jeho pravomoci použilo ustanovení odstavce 1 a pokud dlužníkův majetek v České republice není předmětem již zahájeného řízení podle odstavce 2. V těchto případech a i jinak, nebylo-li ohledně majetku, který se stal předmětem úpadkového řízení v cizině, zahájeno úpadkové řízení českým soudem, budou dlužníkovo movité věci, které jsou v České republice, vydány cizímu soudu na jeho žádost, jde-li o soud státu, který zachovává vzájemnost. Dlužníkův majetek může však být vydán do ciziny teprve tehdy, když byla uspokojena práva na vyloučení věci z podstaty a na oddělené uspokojení, nabytá dříve, než došla žádost cizího soudu nebo jiného příslušného orgánu.

Díl 2

§ 117

Úpadek peněžní instituce

(1) Peněžní institucí se pro účely tohoto ustanovení rozumí banka, spořitelní a úvěrní družstvo, zahraniční banka nebo osoba oprávněná vydávat elektronické peněžní prostředky, pokud požívají výhody jednotné licence či povolení podle práva Evropských společenství, v případě odstavců 5 až 9, 12 až 14 i zahraniční banka z jiného než členského státu Evropské unie nebo dalšího státu Evropského hospodářského prostoru, která má pobočku alespoň ve dvou členských státech Evropské unie nebo dalších státech Evropského hospodářského prostoru.

(2) Úpadek peněžní instituce může být řešen

- a) kolektivním řízením vedeným vůči peněžní instituci, zahájeným a sledovaným správními nebo soudními orgány členského státu Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru, jehož cílem je prodej majetku pod dozorem těchto orgánů, včetně případů, kdy je řízení ukončeno vyrovnáním nebo jiným obdobným opatřením (dále jen „konkursní řízení“), nebo

- b) opatřením, jehož účelem je uchovat nebo obnovit zdravou finanční situaci peněžní instituce a které může mít vliv na již existující práva třetích osob, včetně opatření zahrnujícího možnost pozastavení plateb, pozastavení vymahatelnosti pohledávek, odložení opatření souvisejících s výkonem rozhodnutí nebo krácení pohledávek (dále jen „reorganizační opatření“).

(3) Reorganizační opatření se provádí v souladu s právními předpisy a postupy platnými ve státě, kde byla peněžní instituci udělena licence nebo obdobné oprávnění, pokud není dále stanoveno jinak.

(4) Konkursní řízení se provádí v souladu s právními předpisy a postupy platnými ve státě, kde peněžní instituci byla udělena licence nebo obdobné oprávnění, pokud není dále stanoveno jinak, zejména jde-li o

- a) majetek, který tvoří součást majetkové podstaty, a nakládání s majetkem, který peněžní instituce nabyla po zahájení konkursního řízení,
- b) pravomoci peněžní instituce a osoby provádějící konkurs,
- c) podmínky, za nichž lze uplatnit započtení,
- d) účinky konkursního řízení na současné smlouvy, jichž je peněžní instituce stranou,
- e) účinky konkursního řízení na soudní a rozhodčí řízení vedená jednotlivými věřiteli, s výjimkou řízení podle odstavce 13,
- f) pohledávky, které musí být přihlášeny za majetkem peněžní instituce, a nakládání s pohledávkami, které vznikly po zahájení konkursního řízení,
- g) předpisy upravující přihlašování, ověřování a zjišťování pohledávek,
- h) předpisy upravující rozdělení výnosu z prodeje majetku, stanovení pořadí pohledávek a práva věřitelů, jejichž pohledávky byly částečně uspokojeny po zahájení konkursního řízení na základě věcného práva nebo prostřednictvím započtení,
- i) podmínky pro ukončení konkursního řízení, zejména vyrovnáním, a důsledky ukončení konkursního řízení,
- j) práva věřitelů po ukončení konkursního řízení,
- k) kdo hradí náklady a výdaje konkursního řízení,
- l) pravidla týkající se neplatnosti, neúčinnosti nebo odporovatelnosti právních jednání z důvodu poškozování věřitelů.

(5) Účinky reorganizačního opatření nebo zahájení konkursního řízení na

- a) pracovní smlouvy a pracovněprávní vztahy a vztahy tomu odpovídající se řídí výhradně právem členského státu Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru rozhodným pro pracovní smlouvu,
- b) smlouvu, jíž se uděluje právo užívat nebo nabývat nemovitou věc, se řídí výhradně právem členského státu Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru, na jehož území nemovitá věc je; toto právo rovněž určuje, zda jde o věc movitou či nemovitou,
- c) práva k nemovité věci, plavidlu nebo letadlu, které podléhají registraci ve veřejném registru, se řídí výhradně právem členského státu Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru, v jehož působnosti je tento registr veden.

§ 118

(1) Uplatnění a vymáhání práv k investičním nástrojům, jejichž existence nebo převod předpokládají jejich zápis v registru, na účtu nebo v centrálním vkladovém systému, který je veden nebo umístěn v některém členském státě Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru, se řídí právem tohoto státu.

(2) Ujednání o závěrečném vyrovnání se řídí výhradně právem rozhodným pro smlouvu, jíž se řídí tato ujednání.

(3) Aniž je dotčeno ustanovení odstavce 1, řídí se ujednání o repo obchodech výhradně právem rozhodným pro smlouvu, jíž se řídí tato ujednání.

(4) Aniž je dotčeno ustanovení odstavce 1, řídí se obchody prováděné v rámci veřejného trhu výhradně právem rozhodným pro smlouvu, jíž se řídí tyto obchody.

(5) Ustanovení § 114 odstavce 4 se nevztahuje na pravidla pro neplatnost, neúčinnost nebo odporovatelnost právních jednání z důvodu poškozování věřitelů, pokud osoba, která má z těchto jednání prospěch, prokáže, že

- a) se jednání, které poškozuje věřitele, řídí právem jiného členského státu Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru, než je stát, který vydal peněžní instituci licenci nebo obdobné oprávnění, a
- b) toto právo nepřipouští v daném případě žádný prostředek napadení tohoto právního jednání.

(6) Ustanovení § 114 odstavce 3 se nevztahuje na pravidla pro neplatnost, neúčinnost nebo odporovatelnost právních jednání z důvodu poškozování věřitelů vyplývající z právní úpravy reorganizačního opatření, o kterém rozhodl soud, pokud tato jednání byla učiněna před přijetím tohoto opatření a pokud osoba, v jejíž prospěch byly jednání učiněny, prokáže, že

- a) se jednání, které poškozuje věřitele, řídí právem jiného členského státu Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru, než je stát, který vydal peněžní instituci licenci nebo obdobné oprávnění, a
- b) toto právo nepřipouští v daném případě žádný prostředek napadení tohoto právního jednání.

§ 119

(1) Pokud peněžní instituce jednáním učiněným po přijetí reorganizačního opatření nebo po zahájení konkursního řízení zcizí za protiplnění

- a) nemovitou věc,
- b) plavidlo nebo letadlo podléhající registraci ve veřejném registru nebo
- c) investiční nástroje nebo práva k nim, jejichž existence nebo převod předpokládají jejich zápis do registru, na účet nebo do centrálního vkladového systému, který je veden nebo umístěn v některém členském státě Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru,
- d) řídí se účinnost tohoto jednání právem členského státu Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru, na jehož území je nemovitá věc nebo v jehož působnosti se registr, účet nebo vkladový systém vede.

(2) Účinky reorganizačního opatření nebo konkursního řízení na probíhající soudní řízení týkající se majetkové hodnoty nebo práva, kterých byla peněžní instituce zbavena, se řídí výhradně právem členského státu Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru, ve kterém soudní řízení probíhá.

(3) Možnost požadovat započtení proti pohledávkám úpadce se řídí právem, jímž se řídí pohledávka peněžní instituce; tím není dotčeno ustanovení § 114 odstavce 4 písm. l).

(4) V případech upravených v § 114 odstavcích 3 až 5, § 114a odstavcích 1 až 4 a odstavce 1 až 3 tohoto ustanovení je volba jiného práva vyloučena.

Díl 3

Úpadek pojišťovny nebo zajišťovny

§ 120

- (1) Úpadek pojišťovny nebo zajišťovny může být řešen
- a) kolektivním řízením, jehož součástí je prodej majetku pojišťovny a rozdělení výnosu z prodeje mezi věřitele, akcionáře nebo společníky, zahrnujícím nevyhnutelně jakoukoliv intervenci správních nebo soudních orgánů členského státu Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru, včetně případů, kdy je kolektivní řízení ukončeno vyrovnáním nebo jiným obdobným opatřením, bez ohledu na to, zda je či není způsobeno platební neschopností nebo zda je dobrovolné nebo povinné (dále jen „konkursní řízení pojišťovny nebo zajišťovny“), nebo
 - b) opatřením zahrnujícím jakoukoliv intervenci správních nebo soudních orgánů členského státu Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru, jehož účelem je uchovat nebo obnovit zdravou finanční situaci osoby a které může mít vliv na již existující práva třetích osob, včetně opatření zahrnujícího možnost pozastavení plateb, pozastavení vymahatelnosti pohledávek, odložení opatření souvisejících s výkonem rozhodnutí nebo krácení pohledávek (dále jen „reorganizační opatření pojišťovny nebo zajišťovny“).

(2) Pojišťovnou se pro účely tohoto ustanovení rozumí i pobočka pojišťovny z třetího státu, bylo-li této pojišťovně uděleno povolení k činnosti v souladu s právem Evropských společenství.

(3) Reorganizační opatření pojišťovny nebo zajišťovny se provádí v souladu s právními předpisy a postupy platnými ve státě, kde bylo pojišťovně nebo zajišťovně uděleno povolení k provozování činnosti, pokud není dále stanoveno jinak.

(4) Konkursní řízení pojišťovny nebo zajišťovny se provádí v souladu s právními předpisy a postupy platnými ve státě, kde bylo pojišťovně nebo zajišťovně uděleno povolení k provozování činnosti, pokud není dále stanoveno jinak, zejména jde-li o

- a) majetek, který tvoří součást majetkové podstaty, a nakládání s majetkem, který pojišťovna nebo zajišťovna nabyla nebo převedla po zahájení konkursního řízení v případě úpadku pojišťovny nebo zajišťovny,
- b) pravomoci pojišťovny nebo zajišťovny a osoby provádějící konkurs,
- c) podmínky, za nichž lze uplatnit započtení,
- d) účinky konkursního řízení v případě úpadku pojišťovny nebo zajišťovny na současné smlouvy, jichž je pojišťovna nebo zajišťovna stranou,
- e) účinky konkursního řízení v případě úpadku pojišťovny nebo zajišťovny na soudní a rozhodčí řízení vedená jednotlivými věřiteli, s výjimkou řízení podle odstavce 9,
- f) pohledávky, které musí být přihlášeny za majetkem pojišťovny nebo zajišťovny, a nakládání s pohledávkami, které vznikly po zahájení konkursního řízení v případě úpadku pojišťovny nebo zajišťovny,
- g) předpisy upravující přihlašování, ověřování a zjišťování pohledávek,
- h) předpisy upravující rozdělení výnosu z prodeje majetku, stanovení pořadí pohledávek a práva věřitelů, jejichž pohledávky byly částečně uspokojeny po zahájení konkursního řízení v případě úpadku pojišťovny nebo zajišťovny na základě věcného práva nebo prostřednictvím započtení,
- i) podmínky pro ukončení konkursního řízení v případě úpadku pojišťovny nebo zajišťovny a důsledky ukončení konkursního řízení v případě úpadku pojišťovny nebo zajišťovny, zejména vyrovnáním,

- j) práva věřitelů po ukončení konkursního řízení v případě úpadku pojišťovny nebo zajišťovny,
- k) kdo hradí náklady a výdaje konkursního řízení v případě úpadku pojišťovny nebo zajišťovny,
- l) pravidla týkající se neplatnosti, neúčinnosti nebo odporovatelnosti právních jednání z důvodu poškozování věřitelů.

(5) Účinky reorganizačního opatření pojišťovny nebo zajišťovny nebo zahájení konkursního řízení pojišťovny nebo zajišťovny na

- a) pracovní smlouvy a pracovněprávní vztahy a vztahy tomu odpovídající se řídí výhradně právem členského státu Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru rozhodným pro pracovní smlouvu,
- b) smlouvu, jíž se uděluje právo užívat nebo nabývat nemovitou věc, se řídí výhradně právem členského státu Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru, na jehož území nemovitá věc je,
- c) práva k nemovité věci, plavidlu nebo letadlu, které podléhají registraci ve veřejném registru, se řídí výhradně právem členského státu Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru, v jehož působnosti je tento registr veden.

§ 121

(1) Aniž jsou dotčena věcná práva věřitelů a třetích osob k majetku patřícímu úpadci, řídí se obchody prováděné v rámci regulovaného trhu právem, které je rozhodné pro tento trh; tím není dotčeno použití ustanovení § 115 odstavce 4 písm. l) na právní jednání učiněné za účelem odložení plateb nebo transakcí, řídicích se právem rozhodným pro tento trh.

(2) Ustanovení § 115 odstavec 4 písm. l) se nevztahuje na pravidla pro neplatnost, neúčinnost nebo odporovatelnost právních jednání z důvodu poškozování věřitelů, pokud osoba, která má z těchto jednání prospěch, prokáže, že

- a) jednání, které poškozuje věřitele, se řídí právem jiného členského státu Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru, než je stát, který pojišťovně vydal úřední povolení k provozování její činnosti, nebo stát, v němž má zajišťovna své sídlo nebo ústředí, a
- b) toto právo nepřipouští v daném případě žádný prostředek napadení tohoto právního jednání.

(3) Pokud pojišťovna nebo zajišťovna jednáním učiněným po přijetí reorganizačního opatření pojišťovny nebo zajišťovny nebo po zahájení konkursního řízení pojišťovny nebo zajišťovny zcizí za protiplnění

- a) nemovitá věc,
- b) plavidlo nebo letadlo podléhající registraci ve veřejném registru, nebo
- c) investiční instrumenty nebo práva k nim, jejichž existence nebo převod předpokládají jejich zápis do registru, na účet nebo do centrálního vkladového systému, který je veden nebo umístěn v některém členském státě Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru,

řídí se účinnost tohoto jednání právem členského státu Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru, na jehož území nemovitá věc je, nebo v jehož působnosti se registr, účet nebo vkladový systém vede.

(4) Účinky reorganizačního opatření pojišťovny nebo zajišťovny nebo konkursního řízení pojišťovny nebo zajišťovny na probíhající soudní řízení týkající se majetkové hodnoty nebo práva, kterých byla pojišťovna nebo zajišťovna zbavena, se řídí výhradně právem členského státu Evropské unie nebo Evropského hospodářského prostoru, ve kterém soudní řízení probíhá.

(5) Možnost požadovat započtení proti pohledávkám úpadce se řídí právem, jímž se řídí pohledávka úpadce; tím není dotčeno ustanovení § 115 odstavce 4 písm. l).

(6) V případech upravených v ustanovení § 115 odstavcích 3 § 115a odstavce 1 a 3 až 5 je volba jiného práva vyloučena.

Hlava VII

Rozhodčí řízení a uznání a výkon cizích rozhodčích nálezů

§ 122

Rozhodčí smlouva

(1) Přípustnost rozhodčí smlouvy se posuzuje podle českého práva. Ostatní náležitosti rozhodčí smlouvy se posuzují podle právního řádu státu, v němž má být vydán rozhodčí nález.

(2) Pro formu rozhodčí smlouvy platí právo rozhodné pro ostatní náležitosti rozhodčí smlouvy; stačí však, jestliže bylo učiněno zadost právnímu řádu místa nebo míst, kde došlo k projevu vůle.

§ 123

Způsobilost cizince být rozhodcem

Rozhodcem může být i cizinec, je-li podle právního řádu státu, jehož je příslušníkem, způsobilý k právním jednáním; postačí však, je-li plně způsobilý k právním jednáním podle českého práva.

§ 124

Určení rozhodného hmotného práva

Hmotným právem rozhodným pro spor je právo zvolené stranami. Pokud strany toto právo nezvolily, určí je rozhodci na základě ustanovení tohoto zákona. Ke kolizním ustanovením rozhodného práva lze přihlídnout jen tehdy, jestliže to vyplývá z volby práva učiněné stranami.

Uznání a výkon cizích rozhodčích nálezů

§ 125

Rozhodčí nálezy vydané v cizím státě budou v tuzemsku uznány a vykonány jako tuzemské rozhodčí nálezy, je-li zaručena vzájemnost. Vzájemnost se považuje za zaručenou také v případě, že cizí stát prohlašuje všeobecně cizí rozhodčí nálezy za vykonatelné za podmínky vzájemnosti.

§ 126

- Uznání nebo výkon cizího rozhodčího nálezu však budou odepřeny, jestliže
- a) rozhodčí nález není podle práva státu, v němž byl vydán, pravomocný nebo vykonatelný,
 - b) rozhodčí nález byl zrušen ve státě, v němž byl vydán nebo podle jehož právního řádu byl vydán,
 - c) rozhodčí nález je stížen vadou, která je důvodem pro zrušení tuzemského rozhodčího nálezu soudem,
 - d) rozhodčí nález odporuje veřejnému pořádku.

§ 127

(1) Uznání cizího rozhodčího nálezu se nevyslovuje zvláštním rozhodnutím. Cizí rozhodčí nález se uznává tím, že se k němu při zachování podmínek § 119 a 120 přihlédne, jako by šlo o tuzemský rozhodčí nález.

(2) Rozhodnutí o nařízení výkonu cizího rozhodčího nálezu je třeba vždy odůvodnit.

Hlava VIII

Ustanovení přechodné a zrušovací

§ 128

Přechodné ustanovení

(1) Ustanovení tohoto zákona se použije pro právní poměry a skutečnosti, které vznikly po nabytí jeho účinnosti. Jeho ustanovení se použije i pro právní poměry dříve vzniklé, jestliže jsou trvalé dlouhodobé povahy a dochází v nich k opětovnému nebo trvajícimu chování účastníků a skutečnostem pro ně významným po nabytí účinnosti tohoto zákona, ohledně takového chování a skutečností. Jejich vznik, existence a skutečnosti vzniklé před nabytím účinnosti tohoto zákona se posuzují podle dosavadních právních předpisů.

(2) Pro řízení zahájená před nabytím účinnosti tohoto zákona se použije i nadále ustanovení dosavadních právních předpisů o pravomoci českých soudů. Totéž platí pro řízení ve věcech uznání a výkonu cizích rozhodnutí a cizích rozhodčích nálezu ohledně podmínek pro jejich uznání a výkon.

§ 129

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se

1. zákon č. 97/1963 Sb., o mezinárodním právu soukromém a procesním,
2. Zákon č. 361/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 97/1963 Sb., o mezinárodním právu soukromém a procesním, ve znění pozdějších předpisů.

Hlava IX
Přijímání ustanovení Evropského práva soukromého

§ 130

Zvláštním zákonem budou přijímána ustanovení, která je Česká republika povinna vydat k dosažení výsledku použití právních předpisů Evropských společenství ve vztazích s mezinárodním prvkem.

ČÁST DRUHÁ
Změna zákona č. 158/1969 Sb.

§ 131

V zákoně č. 158/1969 Sb., kterým se doplňují a mění občanský soudní řád, notářský řád a zákon o mezinárodním právu soukromém a procesním, se čl. III zrušuje.

ČÁST TŘETÍ
Změna zákona č. 234/1992 Sb.

§ 132

V zákoně č. 234/1992 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění zákona č. 132/1982 Sb., se čl. II zrušuje.

ČÁST ČTVRTÁ
Změna zákona č. 264/1992 Sb.

§ 133

V zákoně č. 264/1992 Sb., kterým se mění a doplňuje občanský zákoník, zrušuje zákon o státním notářství a o řízení před státním notářstvím (notářský řád) a mění a doplňují některé další zákony, se čl. V zrušuje.

ČÁST PÁTÁ
Změna zákona č. 125/2002 Sb.

§ 134

V zákoně č. 125/2002 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o platebním styku, se část první včetně nadpisu zrušuje.

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona č. 37/2004 Sb., o pojistné smlouvě

§ 135

V zákoně č. 37/2004 Sb., o pojistné smlouvě a o změně souvisejících zákonů (zákon o pojistné smlouvě), se část čtvrtá včetně nadpisu zrušuje.

ČÁST SEDMÁ

Změna zákona č. 257/2004 Sb.

§ 136

V zákoně č. 257/2004 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o podnikání na kapitálovém trhu, zákona o kolektivním investování a zákona o dluhopisech, se část dvacátá první včetně nadpisu zrušuje.

ČÁST OSMÁ

Změna zákona č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení

§ 137

V zákoně č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 320/2002 Sb. a zákona č. 578/2002 Sb., se § 78 a 79 zrušují.

ČÁST DEVÁTÁ

Změna zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů

§ 138

Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění zákona č. 264/1992 Sb., zákona č. 591/1992 Sb., zákona č. 600/1992 Sb., zákona č. 286/1993 Sb., zákona č. 156/1994 Sb., zákona č. 84/1995 Sb., zákona č. 94/1996 Sb., zákona č. 142/1996 Sb., zákona č. 77/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 165/1998 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 105/2000 Sb., zákona č.

367/2000 Sb., zákona č. 370/2000 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 239/2001 Sb. a zákona č. 353/2001 Sb., se mění takto:

§ 22 se zrušuje

V § 24 se odstavec 2 zrušuje a dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

ČÁST DESÁTÁ

Změna zákona směnečného a šekového č. 191/1950 Sb. ve znění zákona č. 29/2000 Sb.

§ 139

Zákon směnečný a šekový č. 191/1950 Sb. ve znění zákona č. 29/2000 Sb. se mění takto:

1. V čl. I se ustanovení části čtvrté § 91 až 98 včetně nadpisu části čtvrté zrušují.
2. V čl. II se ustanovení oddílu dvanáctého § 69 až 75 včetně nadpisu oddílu dvanáctého zrušují.

ČÁST JEDENÁCTÁ

Změna zákona č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů

§ 140

Zákon č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění zákona č. 132/1982 Sb., zákona č. 234/1992 Sb., nálezu Ústavního soudu uveřejněného pod č. 72/1995 Sb. a zákona č. 91/1998 Sb., se mění takto:

1. § 5 se zrušuje.
2. V § 7 se odstavec 2 zrušuje a zároveň se ruší číselné označení odstavce 1.

ČÁST DVANÁCTÁ

Změna zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů

§ 141

V zákoně č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění zákona č. 36/1967 Sb., zákona č. 158/1969 Sb., zákona č. 49/1973 Sb., zákona č. 20/1975 Sb., zákona č. 133/1982 Sb., zákona č. 180/1990 Sb., zákona č. 328/1991 Sb., zákona č. 519/1991 Sb., zákona č. 263/1992 Sb., zákona č. 24/1993 Sb., zákona č. 171/1993 Sb., zákona č. 117/1994 Sb., zákona č. 152/1994 Sb., zákona č. 216/1994 Sb., zákona č. 84/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 238/1995 Sb., zákona č. 247/1995 Sb., nálezu Ústavního soudu uveřejněného pod č. 31/1996 Sb., zákona č. 142/1996 Sb., nálezu Ústavního soudu uveřejněného pod č. 269/1996 Sb., zákona č. 202/1997 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 91/1998 Sb., zákona č. 165/1998 Sb., zákona č. 326/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., nálezu Ústavního soudu uveřejněného pod č. 2/2000 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 46/2000 Sb., zákona č. 105/2000 Sb., zákona č. 130/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 204/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., zákona č. 367/2000 Sb., zákona č. 370/2000 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 137/2001 Sb. a zákona č. 271/2001 Sb., se § 175z zrušuje.

ČÁST TŘINÁCTÁ

Změna zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů

§ 142

Zákon č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, se mění takto:

- a) 1. § 4 včetně poznámky pod čarou č. 2 zní:
„§ 4

Rozhodcem může být zletilá osoba plně způsobilá k právním jednáním, pokud zvláštní právní předpis²⁾ nestanoví jinak.

²⁾ Např. § 85 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích); §4 odst. 3 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu.“

- b)
c) 2. Ustanovení části páté § 36 až 40 včetně nadpisu části páté se zrušují.

ČÁST ČTRNÁCTÁ

Změna zákona č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů

§ 143

V zákoně č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění zákona č. 122/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 74/1994 Sb., zákona č. 117/1994 Sb., zákona č. 156/1994 Sb., zákona č. 224/1994 Sb., zákona č. 84/1995 Sb., zákona č. 94/1996 Sb., zákona č. 151/1997 Sb., zákona č. 12/1998 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb. a zákona č. 105/2000 Sb., se § 69 včetně nadpisu zrušuje.

ČÁST PATNÁCTÁ

Změna zákona o finančních konglomerátech

§ 144

V zákoně č. 377/2005 Sb., o doplňkovém dozoru nad bankami, spořitelními a úvěrními družstvy, institucemi elektronických peněz, pojišťovnami a obchodníky s cennými papíry ve finančních konglomerátech a o změně některých dalších zákonů (zákon o finančních konglomerátech), se část třináctá včetně nadpisu zrušuje.

ČÁST ŠESTNÁCTÁ

ÚČINNOST

§ 145

Tento zákon nabývá účinnosti dnem.

Obsah zákona

ZÁKON	ze dne o mezinárodním právu soukromém a o změně některých dalších souvisejících zákonů (zákon o mezinárodním právu soukromém)
ČÁST PRVNÍ	MEZINÁRODNÍ PRÁVO SOUKROMÉ
Hlava I	Obecná ustanovení
§ 1	Předmět úpravy
§ 2	Mezinárodní smlouvy
§ 3	Právní předpisy Evropských společenství
§ 4	Obcházení zákona
§ 5	Nutně použitelné předpisy
§ 6	Výhrada veřejného pořádku a dobrých mravů
Hlava II	Obecná ustanovení mezinárodního práva procesního
Díl 1	Pravomoc
§ 7	Pravomoc českých soudů
§ 8	Vynětí z pravomoci českých soudů
Díl 2	Ustanovení o řízení
§ 9	Základní ustanovení
§ 10	Postavení cizích osob v řízení
§ 11	
§ 12	Cizí veřejné listiny
§ 13	Zjišťování vzájemnosti
§ 14	
Díl 3	Uznání a výkon cizích rozhodnutí
§ 15	
§ 16	
§ 17	
§ 18	
Díl 4	Zvláštní ustanovení o uznání a výkonu některých cizích rozhodnutí
§ 19	
§ 20	
§ 21	
Hlava III	Obecná ustanovení mezinárodního práva soukromého
§ 22	Kvalifikace
§ 23	Zpětný a další odkaz
§ 24	Předběžné otázky
§ 25	Používání zahraničního práva
§ 26	Nutně použitelné předpisy jiného zahraničního práva
	Právní postavení cizinců v soukromoprávních vztazích
§ 27	
§ 28	Dvojí a neurčité státní občanství
§ 29	
Hlava IV	Ustanovení pro jednotlivé druhy soukromoprávních vztahů
Díl 1	Způsobnost k právům a k právním jednáním
§ 30	Fyzické osoby

§ 31	Právnícké osoby Směnečná a šeková způsobilost
§ 32	
§ 33	Omezení a zbavení způsobilosti k právním jednáním, opatrovnictví
§ 34	Pravomoc Použitelné právo
§ 35	
§ 36	
§ 37	
§ 38	Uznání cizích rozhodnutí
§ 39	Prohlášení za mrtvého
§ 40	
§ 41	
Díl 2	Právní jednání
§ 42	
§ 43	Forma
§ 44	Forma směnečného a šekového prohlášení a protestu
Díl 3	Zastoupení
§ 45	
§ 46	Prokura a pověření činností při provozování obchodního závodu
Díl 4	
Promlčení	
§ 47	
Díl 5	Rodinné právo
Oddíl 1	Vztahy mezi manžely
§ 48	Pravomoc ve věcech manželských Použitelné právo
§ 49	
§ 50	
§ 51	Uznání cizích rozhodnutí v manželských věcech
§ 52	
§ 53	
Oddíl 2	Vztahy mezi rodiči a dětmi
§ 54	Pravomoc ve věcech určení a popření rodičovství
§ 55	Použitelné právo
§ 56	Uznání cizích rozhodnutí ve věcech určení a popření rodičovství
§ 57	Pravomoc ve věcech výživy, výchovy a péče o nezletilé
§ 58	Použitelné právo
§ 59	Uznání cizích rozhodnutí Práva neprovdané matky
§ 60	
Oddíl 3	Osvojení
§ 61	Pravomoc ve věcech osvojení Použitelné právo
§ 62	
§ 63	Uznání cizích rozhodnutí
§ 64	
Oddíl 4	Poručenství a opatrovnictví nad nezletilými
§ 65	Pravomoc

§ 66	Použitelné právo
§ 67	Uznání cizích rozhodnutí
	Soulad s mezinárodními smlouvami
§ 68	
§ 69	Registrované partnerství a obdobné vztahy
Díl 6	Věcná práva
§ 70	Pravomoc
	Použitelné právo
§ 71	
§ 72	
§ 73	
§ 74	
Díl 7	Dědické právo
	Pravomoc ve věcech dědických
§ 75	
§ 76	Použitelné právo
§ 77	
§ 78	
§ 79	
§ 80	Uznání cizích rozhodnutí ve věcech dědických
§ 81	
Díl 8	Práva k nemotným statkům
§ 82	
Díl 9	Cenné papíry a jiné listiny
§ 83	Pravomoc ve věcech umoření listin
§ 84	
§ 85	
Díl 10	Závazková práva
§ 86	Pravomoc
§ 87	Sjednání příslušnosti zahraničního soudu
§ 88	Volba práva
§ 89	Určení použitelného práva mimo volbu práva
§ 90	
§ 91	Spotřebitelské smlouvy
§ 92	Pojistné smlouvy
	Pracovní právo
§ 93	Pravomoc a dokazování ve věcech pracovních
§ 94	Použitelné právo
	Jednostranné právní jednání
§ 95	Změny, zajištění a následky porušení závazku
§ 96	PŘEF a DOPL ALTERNATIVU dle textu Prof. Kučery
	Započtení
§ 97	Vztahy směnečného a šekového práva
§ 98	
§ 99	
§ 100	
§ 101	
§ 102	

§ 103	
§ 104	
§ 105	Náhrada škody a práva z jiných skutečností
§ 106	
§ 107	
Hlava V	Právní pomoc ve styku s cizinou
§ 108	
§ 109	
§ 110	
§ 111	
§ 112	
§ 113	
§ 114	Osvědčení o českém právu
§ 115	Vyšší ověření listin
Hlava VI	Úpadkové řízení
Díl 1	Obecná ustanovení
§ 116	
Díl 2	
§ 117	Úpadek peněžní instituce
§ 118	
§ 119	
Díl 3	Úpadek pojišťovny nebo zajišťovny
§ 120	
§ 121	
Hlava VII	Rozhodčí řízení a uznání a výkon cizích rozhodčích nálezů
§ 122	Rozhodčí smlouva
§ 123	Způsobilost cizince být rozhodcem
§ 124	Určení rozhodného hmotného práva
	Uznání a výkon cizích rozhodčích nálezů
§ 125	
§ 126	
§ 127	
Hlava VIII	Ustanovení přechodné a zrušovací
§ 128	Přechodné ustanovení
§ 129	Zrušovací ustanovení
Hlava IX	Přijímání ustanovení Evropského práva soukromého
§ 130	
ČÁST DRUHÁ	Změna zákona č. 158/1969 Sb.
§ 131	
ČÁST TŘETÍ	Změna zákona č. 234/1992 Sb.
§ 132	
ČÁST ČTVRTÁ	Změna zákona č. 264/1992 Sb.
§ 133	
ČÁST PÁTÁ	Změna zákona č. 125/2002 Sb.
§ 134	
ČÁST ŠESTÁ	Změna zákona č. 37/2004 Sb., o pojistné smlouvě
§ 135	
ČÁST SEDMÁ	Změna zákona č. 257/2004 Sb.
§ 136	

ČÁST OSMÁ § 137 ČÁST DEVÁTÁ § 138 ČÁST DESÁTÁ § 139 ČÁST JEDENÁCTÁ § 140 ČÁST DVANÁCTÁ § 141 ČÁST TŘINÁCTÁ § 142 ČÁST ČTRNÁCTÁ § 143 ČÁST PATNÁCTÁ § 144 ČÁST ŠESTNÁCTÁ § 145	Změna zákona č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení Změna zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů Změna zákona směnečného a šekového č. 191/1950 Sb. ve znění zákona č. 29/2000 Sb. Změna zákona č. 94/1963 Sb., o rodině, ve znění pozdějších předpisů Změna zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů Změna zákona č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů Změna zákona č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrovnání, ve znění pozdějších předpisů Změna zákona o finančních konglomerátech ÚČINNOST
--	--